

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2017/1370 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1683/95 o enotni obliki za vizume 24

DIREKTIVE

- ★ Direktiva (EU) 2017/1371 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2017 o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava 29

Popravki

- ★ Popravek Uredbe (EU) 2017/1128 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu (UL L 168, 30.6.2017) 42

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2017/1369 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 4. julija 2017

o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je odločena, da bo vzpostavila energetska unijo s podnebno politiko, usmerjeno v prihodnost. Energijska učinkovitost je bistveni element okvira podnebne in energetske politike Unije do leta 2030 in je ključnega pomena za zmanjšanje povpraševanja po energiji.
- (2) Označevanje z energijskimi nalepkami omogoča strankam, da se ozaveščeno odločajo na podlagi tega, koliko energije porabijo izdelki, povezani z energijo. Informacije o učinkovitih in trajnostnih izdelkih, povezanih z energijo, pomembno prispevajo k varčevanju z energijo ter zmanjšanju stroškov za energijo, obenem pa spodbujajo inovacije in naložbe v proizvodnjo energijsko učinkovitejših izdelkov. Izboljšanje učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo, na podlagi ozaveščenih odločitev strank in harmonizacije povezanih zahtev na ravni Unije koristi tudi proizvajalcem, industriji in celotnemu gospodarstvu Unije.
- (3) Komisija je pregledala učinkovitost Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter ugotovila, da je treba posodobiti okvir za označevanje z energijskimi nalepkami, da bi izboljšali njegovo učinkovitost.
- (4) Direktivo 2010/30/EU je primerno nadomestiti z uredbo, ki v bistvu sicer ohranja enako področje uporabe, vendar spreminja in širi nekatere določbe z namenom, da bi pojasnila in posodobila njihovo vsebino, in sicer ob upoštevanju tehnološkega napredka, ki je bil v zadnjih letih dosežen na področju energijske učinkovitosti izdelkov. Energijsko porabo prevoznih sredstev za osebe ali blago neposredno in posredno ureja drugo pravo

⁽¹⁾ UL C 82, 3.3.2016, str. 6.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. junija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 26. junija 2017.

⁽³⁾ Direktiva 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o navajanju porabe energije in drugih virov izdelkov, povezanih z energijo, s pomočjo nalepk in standardiziranih podatkov o izdelku (UL L 153, 18.6.2010, str. 1).

Unije in druge politike Unije, zato je ustrezno, da so – vključno s prevoznimi sredstvi, katerih motor med delovanjem ostane v istem položaju, kot so dvigala, premične stopnice in transportni trakovi – še naprej izvzeta iz področja uporabe te uredbe.

- (5) Primerno je pojasniti, da bi morali v področje uporabe te uredbe spadati vsi izdelki, ki so prvič dani na trg Unije, vključno z uvoženimi rabljenimi izdelki. Vendar pa izdelki, ki so drugič ali ponovno dani na trg Unije, ne bi smeli biti vključeni.
- (6) Uredba je ustrezen pravni instrument, saj določa jasna in podrobna pravila, ki jih države članice ne morejo različno prenesti v nacionalno zakonodajo, s tem pa zagotavlja višjo stopnjo harmonizacije po vsej Uniji. Harmoniziran pravni okvir na ravni Unije namesto na ravni držav članic znižuje stroške proizvajalcev, zagotavlja enake konkurenčne pogoje in prost pretok blaga na notranjem trgu.
- (7) Zmanjšanje povpraševanja po energiji velja za ključni ukrep v evropski strategiji za energetska varnost, določeni v sporočilu Komisije z dne 28. maja 2014. V okvirni strategiji za evropsko energetska unijo, določeni v sporočilu Komisije z dne 25. februarja 2015, je nadalje poudarjeno načelo, da je energijska učinkovitost na prvem mestu, in da je treba dosledno izvajati veljavno energetska pravo Unije. V časovnici za okvirno strategijo za energetska unijo iz navedenega sporočila je bil za leto 2015 predviden pregled okvira za energijsko učinkovitost. S to uredbo se izboljšuje zakonodajni in izvršilni okvir za označevanje z energijskimi nalepkami.
- (8) Izboljšanje učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo, na podlagi ozaveščenih odločitev strank koristi gospodarstvu Unije, zmanjšuje povpraševanje po energiji in omogoča prihranke strankam pri stroških za energijo, prispeva k inovacijam in naložbam v energijsko učinkovitost ter omogoča konkurenčno prednost industrijskim panogam, ki razvijajo in proizvajajo energijsko najučinkovitejše izdelke. Prispeva tudi k doseganju ciljev Unije glede povečanja energijske učinkovitosti za leti 2020 in 2030 ter njenih okoljskih ciljev in ciljev, ki se nanašajo na podnebne spremembe. Poleg tega naj bi takšno izboljšanje pozitivno vplivalo na okoljsko učinkovitost izdelkov, povezanih z energijo, in njihovih delov, kar zajema tudi uporabo drugih virov poleg virov energije.
- (9) Ta uredba bi morala prispevati k razvoju energijsko pametnih izdelkov, ki jih je mogoče aktivirati za vzajemno delovanje z drugimi napravami in sistemi, vključno s samim energetska omrežjem, ter k njihovemu prepoznavanju s strani strank in tržnemu uvajanju, tako da bi izboljšali energijsko učinkovitost ali uvajanje obnovljivih virov energije, zmanjšali porabo energije in spodbudili inovacije v industriji Unije.
- (10) Stranka, ki ima na voljo točne, ustrezne in primerljive informacije o specifični porabi energije pri izdelkih, povezanih z energijo, lažje izbere izdelke, ki med uporabo porabijo manj energije in drugih bistvenih virov. Obvezna standardizirana nalepka za izdelke, povezane z energijo, je učinkovito sredstvo, s katerim se morebitnim strankam zagotovijo primerljive informacije o energijski učinkovitosti izdelkov, povezanih z energijo. Nalepko bi bilo treba dopolniti z informacijskim listom izdelka. Nalepka bi morala biti enostavno razpoznavna, preprosta in jedrnata. V ta namen bi bilo treba ohraniti obstoječo barvno lestvico od temnozeleno do rdeče barve kot izhodišče za seznanjanje strank z energijsko učinkovitostjo izdelkov. Da bi bila nalepka dejansko uporabna za stranke, ki želijo prihraniti energijo in stroške, bi morale stopnje na lestvici nalepke ustrezati bistvenim prihrankom energije in stroškov za stranke. Za večino skupin izdelkov bi morala biti na nalepki, če je to ustrezno, poleg lestvice za energijsko označevanje navedena absolutna poraba energije, da bi lahko stranke predvidele, kako se njihove odločitve neposredno odražajo pri stroških za energijo. Vendar pa iste informacije ni mogoče navesti v zvezi z izdelki, povezanimi z energijo, ki sami ne porabljajo energije.
- (11) Izkazalo se je, da je razvrstitev z uporabo črk od A do G za stranke stroškovno učinkovita. Pričakuje se, da naj bi njena enotna uporaba pri vseh skupinah izdelkov izboljšala preglednost in razumevanje pri strankah. V primerih, ko izdelkov zaradi ukrepov v zvezi z okoljsko primerno zasnovo v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ni več mogoče uvrstiti v razred „E“, „F“ ali „G“, bi morali biti ti razredi na nalepki kljub temu prikazani v sivi barvi. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih, na primer kadar v celotni paleti sedmih razredov prihranki niso zadostni, bi moralo biti mogoče, da je na nalepki manj razredov kot na običajni lestvici od A do G. V teh primerih bi bilo treba barvno lestvico od temnozeleno do rdeče barve ohraniti za preostale razrede in bi jo bilo treba uporabljati samo za nove izdelke, ki so dani na trg ali v uporabo.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovane izdelke, povezane z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

- (12) Dobavitelj bi moral ob dajanju izdelka na trg vsaki enoti izdelka priložiti nalepko v papirni obliki, ki bi izpolnjevala zahteve iz ustreznega izvedbenega akta. V ustreznem delegiranem aktu bi bilo treba določiti najučinkovitejše načine prikaza nalepk, pri čemer je treba upoštevati, kakšne posledice bo to imelo za stranke, dobavitelje in trgovce, lahko pa bi se določilo tudi, da se nalepka natisne na embalaži izdelka. Trgovec bi moral prikazati zagotovljeno nalepko skupaj z enoto izdelka na mestu, določenem v ustreznem delegiranem aktu. Prikazana nalepka bi morala biti jasno vidna in razpoznavna kot nalepka, ki pripada zadevnemu izdelku, ne da bi potrošnik moral prebrati blagovno znamko ali številko modela na nalepki, prav tako pa bi morala pritegniti pozornost stranke, ki pregleduje razstavljen izdelek.
- (13) Zaradi napredka v digitalni tehnologiji bi lahko bilo omogočeno, da se poleg natisnjene energijske nalepke uporabi tudi elektronska nalepka, kar pa ne bi smelo vplivati na obveznost dobavitelja, da vsaki enoti izdelka priloži natisnjeno nalepko. Trgovec bi prav tako moral imeti možnost, da informacijski list izdelka prenese iz zbirke podatkov o izdelku.
- (14) Kadar energijske nalepke ni mogoče prikazati, na primer pri nekaterih oblikah prodaje na daljavo, v vizualnih oglasih in tehničnem promocijskem gradivu, bi bilo treba morebitnim strankam sporočiti vsaj energijski razred izdelka in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki.
- (15) Proizvajalci se na energijske nalepke odzivajo z razvojem energijsko vse učinkovitejših izdelkov in njihovim dajanjem na trg. Poleg tega opuščajo proizvodnjo manj učinkovitih izdelkov, zahvaljujoč spodbudam iz prava Unije o okoljsko primernih zasnovi. Posledica tega tehnološkega razvoja je, da večina modelov izdelkov zaseda najvišje razrede energijske nalepke. Da bi strankam omogočili ustrežno primerjavo izdelkov, bi morda bila potrebna nadaljnja diferenciacija izdelkov, zaradi česar bi bilo treba prevrednotiti nalepke. V tej uredbi bi zato bilo treba določiti podrobno ureditev prevrednotenja, da bi dobaviteljem in trgovcem zagotovili čim večjo pravno varnost.
- (16) Za nekatere nalepke, uvedene z delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Direktive 2010/30/EU, so izdelki na voljo samo ali večinoma v najvišjih razredih. To zmanjšuje učinkovitost nalepk. Razredi na obstoječih nalepkah imajo, odvisno od skupine izdelkov, različne lestvice, pri čemer je lahko najvišji razred kateri koli med razredoma A in A+++ . Posledično so lahko stranke, ko primerjajo nalepke med različnimi skupinami izdelkov, zmotno prepričane, da pri določenih nalepkah obstajajo še višji energijski razredi od tistih, ki so prikazani. Da bi preprečili morebitno tovrstno zmedo, je primerno kot prvi korak na začetku prevrednotiti obstoječe nalepke, da bi zagotovili homogeno lestvico od A do G za tri kategorije izdelkov na podlagi te uredbe.
- (17) Označevanje izdelkov za ogrevanje prostorov in vode z energijskimi nalepkami je bilo uvedeno šele pred kratkim, tehnološki napredek v teh skupinah izdelkov pa je relativno počasen. Trenutna ureditev označevanja jasno razlikuje med tehnologijami na osnovi konvencionalnih fosilnih goriv, ki so v najboljšem primeru razreda A, in tehnologijami, ki uporabljajo obnovljive vire energije in so pogosto bistveno dražje, za katere so rezervirani razredi A+, A++ in A+++ . Pomemben prihranek energije je mogoče doseči že z najučinkovitejšimi tehnologijami na osnovi fosilnih goriv, zato bi bilo primerno, da se jih še naprej spodbuja kot razred A. Ker se bo trg za izdelke za ogrevanje prostorov in vode verjetno le počasi preusmeril na tehnologije obnovljivih virov, je primerno, da bi nalepke za te izdelke prevrednotili pozneje.
- (18) Po začetnem prevrednotenju bi bilo treba pogostost nadaljnjega prevrednotenja določiti glede na odstotek prodanih izdelkov iz najvišjih razredov. Pri nadaljnjem prevrednotenju bi bilo treba upoštevati hitrost tehnološkega napredka ter preprečiti pretirano obremenjevanje dobaviteljev in trgovcev, predvsem pa malih podjetij. Zato bi bilo zaželeno, da bi prevrednotenje izvedli približno vsakih 10 let. Najvišji razred na novo prevrednoteni nalepki bi moral biti prazen, s čimer bi spodbujali tehnološki napredek, zagotovili regulativno stabilnost, omejili pogostost prevrednotenja ter omogočili razvoj in priznavanje vse učinkovitejših izdelkov. V izjemnih primerih, ko se pričakuje hitrejši tehnološki razvoj, se ob uvedbi na novo prevrednotene nalepke noben izdelek ne bi smel uvrstiti v najvišja razreda.
- (19) Komisija bi morala pred prevrednotenjem izvesti ustrezno pripravljalo študijo.
- (20) Da s prevrednotenjem nalepk za določeno skupino izdelkov ne bi zmedli strank, bi bilo treba nalepke na zadevnih izdelkih, ki so razstavljeni v trgovinah, zamenjati v kratkem času in organizirati ustrezne kampanje za obveščanje potrošnikov, v katerih bi bilo jasno prikazano, da je bila uvedena nova različica nalepke.

- (21) V primeru prevrednotene nalepke bi morali dobavitelji v določenem obdobju trgovcem zagotavljati obstoječe in prevrednotene nalepke. Obstoječe nalepke na razstavljenih izdelkih, vključno s tistimi na spletu, bi bilo treba zamenjati s prevrednotenimi nalepkami čim hitreje po datumu, ki je za zamenjavo določen v delegiranem aktu o prevrednoteni nalepki. Trgovci ne bi smeli prikazovati prevrednotenih nalepk pred datumom zamenjave.
- (22) Zagotoviti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega subjekta v procesu dobave in distribucije. Gospodarski subjekti bi morali biti odgovorni za izpolnjevanje zahtev, povezanih z njihovo vlogo v dobavni verigi, in bi morali zagotoviti, da dajejo na trg samo izdelke, ki so skladni s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi te uredbe.
- (23) Da bi stranke ohranile zaupanje v energijsko nalepko, ne bi smelo biti dovoljeno, da bi se za izdelke, povezane z energijo, ter za izdelke, ki niso povezani z energijo, uporabljale druge nalepke, ki bi posnemale energijsko nalepko. Kadar izdelki, povezani z energijo, niso zajeti z delegiranimi akti, bi morale imeti države članice možnost, da ohranijo ali uvedejo nove nacionalne sisteme označevanja takšnih izdelkov. Iz istega razloga ne bi smele biti dovoljene dodatne nalepke, oznake, simboli ali napisi, pri katerih je verjetno, da bi stranke zavedle ali zmedle glede porabe energije pri zadevnem izdelku. Za oznake, določene na podlagi prava Unije, kot je označevanje pnevmatik glede na izkoristek goriva in druge okoljske parametre, ter dodatne oznake, kot sta EU Energy Star in znak EU za okolje, se ne bi smelo šteti, da so zavajajoče ali da povzročajo zmedo.
- (24) Strankam so vedno pogosteje ponujene posodobitve programske ali strojne programske opreme njihovih izdelkov, potem ko so bili ti dani na trg in so se začeli uporabljati. Te posodobitve so sicer običajno namenjene izboljšanju učinkovitosti izdelka, vendar pa lahko vplivajo tudi na energijsko učinkovitost in druge parametre izdelka, navedene na energijski nalepki. Če so te spremembe v škodo tistega, kar je navedeno na nalepki, bi morale biti stranke obveščene o teh spremembah in imeti možnost, da posodobitev sprejmejo ali zavrnejo.
- (25) Da bi zagotovili pravno varnost, je treba pojasniti, da se za izdelke, povezane z energijo, uporabljajo pravila o nadzoru trga Unije in nadzoru proizvodov, danih na trg Unije, iz Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Zaradi načela prostega pretoka blaga je nujno učinkovito medsebojno sodelovanje organov držav članic za nadzor trga. Tako sodelovanje pri označevanju z energijskimi nalepkami bi morala Komisija okrepiti s podpiranjem skupin za upravno sodelovanje (*Administrative Co-operation Group – AdCo*) na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami.
- (26) Predlog Komisije za novo uredbo o nadzoru trga proizvodov združuje določbe Uredbe (ES) št. 765/2008, Direktive 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter več sektorskih harmonizacijskih zakonodajnih aktov Unije. Navedeni predlog vključuje določbe o zaščitnih klavzulah iz Sklepa št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, ki bi se uporabljale za vse harmonizacijske zakonodajne akte Unije. Dokler so zakonodajalca novo uredbo še obravnavata, se je ustrezno sklicevati na Uredbo (ES) št. 765/2008 in v to uredbo vključiti zaščitne klavzule.
- (27) Dejavnosti nadzora trga iz Uredbe (ES) št. 765/2008 niso namenjene izključno varstvu zdravja in varnosti, temveč se uporabljajo tudi za uveljavljanje prava Unije, namenjenega varstvu drugih javnih interesov, tudi energijske učinkovitosti. Splošna metodologija Unije za oceno tveganja je bila posodobljena v skladu s sporočilom Komisije z naslovom „20 ukrepov za varnejše in skladne proizvode za Evropo: večletni akcijski načrt za nadzor proizvodov v EU“ z dne 13. februarja 2013, tako da so vanjo zajeta vsa tveganja, tudi tista, povezana z označevanjem z energijskimi nalepkami.
- (28) Za usklajene in stroškovno učinkovite ukrepe za nadzor trga po vsej Uniji sta potrebna tudi dobro strukturirana ter celovita arhiviranje in izmenjava vseh relevantnih informacij o nacionalnih dejavnostih v zvezi s tem med državami članicami, vključno s sklicevanjem na uradna obvestila, ki jih zahteva ta uredba. Zbirka podatkov

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

⁽²⁾ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (UL L 11, 15.1.2002, str. 4).

⁽³⁾ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

„informativni in komunikativni sistem za nadzor trga“ (*Information and Communication System on Market Surveillance – ICSMS*), ki jo je vzpostavila Komisija, je zelo primerna za oblikovanje popolne zbirke podatkov o nadzoru trga, zato bi bilo treba njeno uporabo močno spodbujati.

- (29) Da bi oblikovali uporabno orodje za potrošnike, da bi trgovci lahko prejeli informacijske liste izdelka na druge možne načine, da bi omogočili spremljanje skladnosti in zagotovili najnovejše tržne podatke, potrebne za regulativni proces revizij nalepk in informacijskih listov določenih izdelkov, bi morala Komisija vzpostaviti in vzdrževati zbirko podatkov o izdelkih, ki bi jo sestavljala javni del in del, ki zadeva skladnost, ter ki bi morala bila dostopna prek spletnega portala.
- (30) Dobavitelji bi morali – brez poseganja v obveznosti držav članic glede nadzora trga in obveznosti dobaviteljev glede preverjanja skladnosti izdelkov –, zahtevane informacije o skladnosti izdelka dati na voljo v elektronski obliki v zbirki podatkov o izdelkih. Informacije, ki so pomembne za potrošnike in trgovce, bi morale biti javno dostopne v javnem delu zbirke podatkov o izdelkih. Te informacije bi morale biti na voljo kot odprti podatki, da jih bodo lahko uporabljali razvijalci mobilnih aplikacij in bodo lahko uporabljene v drugih orodjih za primerjanje. Omogočiti bi morali enostaven in neposreden dostop do javnega dela zbirke podatkov o izdelkih, in sicer z orodji, ki so namenjena uporabnikom, kot je dinamična hitroodzivna koda (koda QR), vključena na natisnjeni nalepki.
- (31) Za del zbirke podatkov o izdelkih, ki zadeva skladnost, bi morala veljati stroga pravila o varstvu podatkov. Zahtevani specifični deli tehnične dokumentacije v delu, ki zadeva skladnost, bi morali biti na voljo organom za nadzor trga in Komisiji. Kadar so nekatere tehnične informacije tako občutljive, da jih ne bi bilo ustrezno uvrstiti v kategorijo tehnične dokumentacije, ki je podrobno določena v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi te uredbe, bi morali biti organi za nadzor trga še vedno pooblaščen, da po potrebi dobijo dostop do navedenih informacij v skladu z obveznostjo sodelovanja, ki zavezuje dobavitelje, ali tako, da bi dobavitelji v zbirko podatkov o izdelkih prostovoljno naložili dodatne dele tehnične dokumentacije.
- (32) Da bi lahko bila zbirka podatkov o izdelkih čim prej uporabna, bi moralo biti obvezno registrirati vse modele, katerih enote so dane na trg od datuma začetka veljavnosti te uredbe dalje. Za modele, katerih enote so bile dane na trg pred začetkom veljavnosti te uredbe in se ne tržijo več, bi morala biti registracija neobvezna. Določiti bi bilo treba ustrezno prehodno obdobje, ki bi omogočalo razvoj zbirke podatkov, dobaviteljem pa, da izpolnijo svoje obveznosti v zvezi z registracijo. Kadar je izdelek, ki je že na trgu, spremenjen tako, da bi bilo treba to označiti na nalepki ali v informacijskem listu izdelka, bi se moralo šteti, da je ta izdelek nov model, dobavitelj pa bi ga moral registrirati v zbirki podatkov. Komisija bi morala v sodelovanju z organi za nadzor trga in dobavitelji posebej pozorno spremljati prehodni postopek, dokler se ne bi javni del in del, ki zadeva skladnost, zbirke podatkov o izdelkih začela v celoti uporabljati.
- (33) Kazni za kršitve določb te uredbe in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe, bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (34) Da bi spodbujali energijsko učinkovitost, blažitev podnebnih sprememb in varstvo okolja, bi morale imeti države članice možnost uvesti spodbude za uporabo energijsko učinkovitih izdelkov. Države članice se lahko same odločijo, kakšna bo narava teh spodbud. Take spodbude bi morale biti skladne s pravili Unije o državni pomoči in ne bi smele ustvarjati neupravičenih tržnih ovir. Ta uredba ne vpliva na izid prihodnjih postopkov glede državnih pomoči, ki bi se lahko glede teh spodbud začeli v skladu s členoma 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
- (35) Porabo energije, učinkovitost in druge informacije v zvezi z izdelki, za katere veljajo zahteve za določene izdelke v skladu s to uredbo, bi bilo treba meriti z zanesljivimi, točnimi in ponovljivimi metodami, pri katerih bi bile upoštevane najsodobnejše splošno priznane metode merjenja in izračunavanja. Zaradi pravilnega delovanja notranjega trga bi morali biti standardi harmonizirani na ravni Unije. Pri takšnih metodah in standardih bi bilo treba čim bolj upoštevati resnično uporabo določenega izdelka, vedenjske vzorce povprečnega potrošnika, hkrati pa bi morali biti robustni, da bi odvrčali namerno in nenamerno neupoštevanje zahtev. Energijske nalepke bi morale odražati primerjalni učinek dejanske uporabe izdelkov, kolikor je to mogoče glede na to, da so v ta namen potrebni zanesljivi in ponovljivi laboratorijski preskusi. Zato dobaviteljem ne bi smelo biti dovoljeno vključiti programske ali strojne opreme, ki v preskusnih pogojih samodejno spremeni učinkovitost izdelka. Če standardi ob začetku uporabe zahtev za določene izdelke ne bodo objavljeni, bi morala Komisija v *Uradnem listu*

Evropske unije objaviti prehodne metode merjenja in izračunavanja v zvezi z navedenimi zahtevami za določene izdelke. Ko bo napotilo na takšen standard objavljeno, bi bilo treba predpostavljati, da izpolnjevanje tega standarda pomeni skladnost z metodami merjenja za navedene posebne zahteve za izdelke, sprejete na podlagi te uredbe.

- (36) Komisija bi morala pripraviti dolgoročni delovni načrt za revizijo nalepk za določene izdelke, povezane z energijo, ki bi zajemal okvirni seznam nadaljnjih izdelkov, povezanih z energijo, za katere bi bilo mogoče uvesti energijsko nalepko. Delovni načrt bi bilo treba izvajati tako, da bi najprej opravili tehnično, okoljsko in ekonomsko analizo zadevnih skupin izdelkov. V tej analizi bi bilo treba upoštevati tudi dodatne informacije, vključno z možnostjo in stroški zagotavljanja informacij potrošnikom o učinkovitosti izdelka, povezanega z energijo, na primer o njegovi porabi energije, trpežnosti ali okoljski učinkovitosti, v skladu s ciljem spodbujanja krožnega gospodarstva. Take dodatne informacije bi morale prispevati k večji razumljivosti in učinkovitosti nalepk za potrošnike in nanje ne bi smele negativno vplivati.
- (37) Dobavitelji izdelkov, ki so se pred začetkom veljavnosti te uredbe tržili v skladu z Direktivo 2010/30/EU, bi morali biti še naprej obvezani, da na zahtevo organov za nadzor trga zagotovijo elektronsko različico tehnične dokumentacije zadevnih izdelkov. Pri tem bi bilo treba z ustreznimi prehodnimi določbami zagotoviti pravno varnost in kontinuiteto.
- (38) Da se poleg tega zagotovi nemoten prehod na to uredbo, bi se morale za ustrezne skupine izdelkov še naprej uporabljati obstoječe zahteve, določene v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/EU, ter Direktivi Komisije 96/60/ES ⁽¹⁾, dokler jih ne razveljavijo ali nadomestijo delegirani akti, sprejeti na podlagi te uredbe. Uporaba navedenih obstoječih zahtev ne posega v uporabo obveznosti na podlagi te uredbe.
- (39) Da bi se v skladu s sklopom posebnih meril določile specifične skupine izdelkov, povezanih z energijo, in da bi se uvedle posebne nalepke in informacijski listi izdelkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da sprejme akte v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽²⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (40) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, ki bi ji omogočila, da na podlagi zaščitnega postopka Unije ugotavlja, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in da določi natančne zahteve glede operativnih podrobnosti v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾.
- (41) Ker ciljev te uredbe, in sicer da bi z zagotavljanjem ustreznih informacij omogočili strankam, da izberejo učinkovitejše izdelke, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi nadaljnega razvoja harmoniziranega regulativnega okvira in zagotavljanja enakih konkurenčnih pogojev za proizvajalce lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (42) Ta uredba ne bi smela posegati v obveznosti držav članic v zvezi z roki za prenos v nacionalno pravo in datumom začetka uporabe Direktive 2010/30/EU.
- (43) Direktivo 2010/30/EU bi bilo zato treba razveljaviti –

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 96/60/ES z dne 19. septembra 1996 o izvajanju Direktive Sveta 92/75/EGS v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih pralno-sušilnih strojev (UL L 266, 18.10.1996, str. 1).

⁽²⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa okvir, ki se uporablja za izdelke, povezane z energijo (v nadaljnjem besedilu: izdelki), ki so dani na trg ali v uporabo. Za te izdelke določa nalepke in standardizirane podatke o izdelku, kar zadeva energijsko učinkovitost, porabo energije in drugih virov pri izdelkih med njihovo uporabo ter dodatne informacije v zvezi z izdelki, s čimer strankam omogoča, da izberejo učinkovitejše izdelke in zmanjšajo porabo energije.
2. Ta uredba se ne uporablja za:
  - (a) rabljene izdelke, razen kadar so uvoženi iz tretje države;
  - (b) prevozna sredstva za osebe ali blago.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „izdelek, povezan z energijo,“ ali „izdelek“ pomeni blago ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo strankam ter so namenjeni za vgradnjo v izdelke;
- (2) „skupina izdelkov“ pomeni skupino izdelkov z isto glavno funkcionalnostjo;
- (3) „sistem“ pomeni kombinacijo več kosov blaga, ki, kadar so sestavljeni, opravljajo posebno funkcijo v pričakovanem okolju in za katere se lahko energijska učinkovitost določa kot za en sam kos;
- (4) „model“ pomeni različico izdelka, v kateri imajo vse enote enake tehnične lastnosti, pomembne za nalepko in informacijski list izdelka, ter skupno identifikacijsko oznako;
- (5) „identifikacijska oznaka modela“ pomeni kodo, običajno alfanumerično, po kateri se določen model izdelka razlikuje od drugih modelov iste blagovne znamke ali istega dobaviteljevega imena;
- (6) „enakovredni model“ pomeni model, ki ima enake tehnične lastnosti, pomembne za nalepko, in enak informacijski list izdelka, vendar ga je isti dobavitelj dal na trg ali v uporabo kot drug model z drugačno identifikacijsko oznako modela;
- (7) „omogočanje dostopnosti na trgu“ pomeni dobavo izdelka za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali neodplačno;
- (8) „dajanje na trg“ pomeni prvo omogočanje dostopnosti izdelka na trgu Unije;
- (9) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo izdelka za predvideni namen na trgu Unije;
- (10) „proizvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki proizvaja izdelek ali za katero se tak izdelek zasnjuje ali proizvaja in ki trži ta izdelek pod svojim imenom ali blagovno znamko;
- (11) „pooblaščen zastopnik“ pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je proizvajalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge;
- (12) „uvoznik“ pomeni fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da izdelek iz tretje države na trg Unije;
- (13) „trgovec“ pomeni prodajalca na drobno ali drugo fizično ali pravno osebo, ki izdelke strankam ponuja naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom ali jih razstavlja, ali monterje, ki izvajajo gospodarsko dejavnost, bodisi odplačno ali neodplačno;

- (14) „dobavitelj“ pomeni proizvajalca s sedežem v Uniji, pooblaščenega zastopnika proizvajalca, ki nima sedeža v Uniji, ali uvoznika, ki da izdelek na trg Unije;
- (15) „prodaja na daljavo“ pomeni ponujanje naprodaj, v najem ali v nakup s pridržanim lastništvom, izveden po pošti, prek kataloške prodaje, spleta, trženja po telefonu ali na kateri koli drug način, pri katerem ni mogoče pričakovati, da bo morebitna stranka videla razstavljeni izdelek;
- (16) „stranka“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupi, najame ali prejme izdelek za lastno uporabo, ne glede na to, ali deluje za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;
- (17) „energijska učinkovitost“ pomeni razmerje med doseženo učinkovitostjo, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;
- (18) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kakor je opredeljen v točki (c) člena 2(1) Uredbe (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
- (19) „nalepka“ pomeni grafični prikaz v natisnjeni ali elektronski obliki, ki vključuje zaključeno lestvico z uporabo izključno črk od A do G – pri čemer vsaka črka predstavlja razred in vsak razred ustreza prihranku energije – v sedmih različnih barvah od temnozelene do rdeče, z namenom stranke seznaniti z energijsko učinkovitostjo in porabo energije; to zajema prevrednotene nalepke in nalepke z manj razredi in barvami v skladu s členom 11(10) in (11);
- (20) „prevrednotenje“ pomeni postopek uvajanja strožjih zahtev za doseganje energijskega razreda na nalepki za določeno skupino izdelkov;
- (21) „prevrednotena nalepka“ pomeni nalepko za določeno skupino izdelkov, pri katerih je bilo opravljeno prevrednotenje, ki se razlikuje od nalepk pred prevrednotenjem, pri čemer je ohranila vizualno in zaznavno skladnost vseh nalepk;
- (22) „informativni list izdelka“ pomeni standardni dokument z informacijami o izdelku v natisnjeni ali elektronski obliki;
- (23) „tehnična dokumentacija“ pomeni dokumentacijo, ki organom za nadzor trga omogoča, da ocenijo točnost nalepke in informacijskega lista izdelka, tudi poročila o preskusu ali podobna tehnična dokazila;
- (24) „dodatne informacije“ pomeni informacije o funkcijski in okoljski učinkovitosti izdelka, kot so določene v delegiranem aktu;
- (25) „zbirka podatkov o izdelkih“ pomeni sistematično urejeno zbirko podatkov o izdelkih, ki vključuje javni del, namenjen potrošnikom, z elektronskim dostopom do informacij v zvezi s posameznimi parametri izdelka, spletni portal za dostopnost in del, ki zadeva skladnost, pri čemer so jasno določene zahteve glede dostopnosti in varnosti;
- (26) „dovoljeno odstopanje“ pomeni največjo dovoljeno odstopanje rezultatov meritev in izračunov iz preskusov za preverjanje, ki jih opravijo organi za nadzor trga ali so opravljeni v njihovem imenu, v primerjavi z vrednostmi izraženih ali objavljenih parametrov, ki odražajo odstopanja zaradi razlik med laboratoriji.

Člen 3

Splošne obveznosti dobaviteljev

1. Dobavitelj zagotovi, da sta izdelkom, danim na trg, brezplačno priloženi natisnjene nalepke s točnimi podatki in informativni listi izdelka v skladu s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti.

V delegiranih aktih iz točke (h) člena 16(3) je lahko kot alternativna možnost določeno, da zadostuje, da dobavitelj, namesto da bi informativni list izdelka zagotovil z izdelkom, parametre s tega informacijskega lista izdelka vnese v zbirko podatkov o izdelku. V takem primeru dobavitelj trgovcu na zahtevo zagotovi informativni list izdelka v tiskani obliki.

V delegiranih aktih je lahko določeno, da je nalepka natisnjena na embalaži izdelka.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

2. Dobavitelj trgovcu nemudoma, najpozneje pa v petih delovnih dneh po trgovčevi zahtevi, brezplačno dostavi natisnjene nalepke, tudi prevrednotene nalepke v skladu s členom 11(13), in informacijske liste izdelka.
3. Dobavitelj zagotovi točnost priloženih nalepk in informacijskih listov izdelka in predloži tehnično dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče preveriti točnost.
4. Ko je enota modela v uporabi, dobavitelj od stranke zahteva izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih nameravajo na enoti izvesti s posodobitvami, ki bi bile v škodo parametrov na nalepki o energijski učinkovitosti, ki veljajo za zadevno enoto, kot je določeno v ustreznem delegiranem aktu. Dobavitelj seznaní stranko s ciljem posodobitve in s spremembami parametrov, vključno z vsakršno spremembo energijskega razreda. Dobavitelj stranki ponudi možnost, da zavrne posodobitev brez nepotrebne izgube funkcionalnosti za obdobje, ki je sorazmerno s povprečno življenjsko dobo izdelka.
5. Dobavitelj na trg ne daje izdelkov, ki so zasnovani tako, da se učinkovitost modela samodejno spremeni v pogojih preskušanja, da bi tako dosegli ugodnejšo raven za katerega od parametrov, določenih v ustreznem delegiranem aktu ali vključenih v dokumentacijo, priloženo izdelku.

Člen 4

Obveznosti dobaviteljev v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih

1. S 1. januarjem 2019 dobavitelj, preden da na trg enoto novega modela, zajetega v delegiranem aktu, za ta model v zbirko podatkov o izdelkih, in sicer v javni del in del, ki zadeva skladnost, vnese informacije, določene v Prilogi I.
2. Kadar so enote modelov, zajetih v delegiranem aktu, dane na trg med 1. avgustom 2017 in 1. januarjem 2019, dobavitelj do 30. junija 2019 v zbirko podatkov o izdelkih v zvezi s temi modeli vnese informacije, določene v Prilogi I.

Dokler podatki niso vneseni v zbirko podatkov o izdelkih, dobavitelj zagotovi, da je elektronska različica tehnične dokumentacije na voljo za pregled v desetih dneh po prejemu zahteve organov za nadzor trga ali Komisije.

3. Dobavitelj lahko v zbirko podatkov o izdelkih vnese informacije, določene v Prilogi I, za modele, katerih enote so bile izključno dane na trg pred 1. avgustom 2017.
4. Izdelek, ki je bil spremenjen tako, da bi bilo to treba navesti na nalepki ali informacijskem listu izdelka, se šteje za nov model izdelka. Ko dobavitelj enot modela ne daje več na trg, to navede v zbirki podatkov.
5. Obveznosti iz odstavkov 1 in 2 tega člena se ne uporabljajo za komplete grelnikov iz delegiranih uredb Komisije (EU) št. 811/2013 ⁽¹⁾, (EU) št. 812/2013 ⁽²⁾ in (EU) 2015/1187 ⁽³⁾, kadar je zagotovitev nalepk za te komplete izključna odgovornost trgovca.
6. Potem ko je bila na trg dana zadnja enota modela, dobavitelj 15 let hrani informacije glede tega modela v delu zbirke podatkov o izdelkih, ki zadeva skladnost. Če je glede na povprečno življenjsko dobo izdelka to ustrezno, se lahko na podlagi točke (q) člena 16(3) določi krajši čas hrambe podatkov. Informacije v javnem delu zbirke podatkov se ne izbrišejo.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 811/2013 z dne 18. februarja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede energijskega označevanja grelnikov prostorov, kombiniranih grelnikov, kompletov grelnika prostorov, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave ter kompletov kombiniranega grelnika, naprave za uravnavanje temperature in sončne naprave (UL L 239, 6.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 812/2013 z dne 18. februarja 2013 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta o zahtevah glede energijskega označevanja grelnikov vode, hranilnikov tople vode ter kompletov grelnika vode in sončne naprave (UL L 239, 6.9.2013, str. 83).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1187 z dne 27. aprila 2015 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem kotlov na trdno gorivo in kompletov kotla na trdno gorivo, dodatnih grelnikov, naprav za uravnavanje temperature in sončnih naprav z energijskimi nalepkami (UL L 193, 21.7.2015, str. 43).

Člen 5

Obveznosti trgovcev

1. Trgovec:
  - (a) vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo, nalepko, ki jo za enote modela, zajetega v ustreznem delegiranem aktu, zagotovi dobavitelj ali ki je dana na voljo v skladu z odstavkom 2; in
  - (b) da strankam na voljo informacijski list izdelka, na zahtevo tudi v fizični obliki na prodajnih mestih.
2. Kadar trgovec ne glede na člen 3(1) nima nalepke, jo zahteva od dobavitelja v skladu s členom 3(2).
3. Kadar trgovec ne glede na člen 3(1) nima informacijskega lista izdelka, ga zahteva od dobavitelja v skladu s členom 3(2), ali ga – če se tako odloči – natisne ali prenese za elektronski prikaz iz zbirke podatkov, če so te funkcije na voljo za zadevni izdelek.

Člen 6

Druge obveznosti dobaviteljev in trgovcev

Dobavitelj in trgovec:

- (a) v vizualnih oglasih ali v tehničnem promocijskem gradivu za določen model navedeta razred energijske učinkovitosti izdelka in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom;
- (b) sodelujeta z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali na zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ukrepata za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz te uredbe in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njuni pristojnosti;
- (c) za izdelke, zajete v delegiranih aktih, ne dajeta na voljo ali ne prikazujeta drugih nalepk, znakov, simbolov ali napisov, ki niso skladni z zahtevami iz te uredbe in ustreznih delegiranih aktov, če je verjetno, da bi to zavedlo ali zmedlo stranke glede porabe energije ali drugih virov med uporabo izdelka;
- (d) za izdelke, ki niso zajeti v delegiranih aktih, ne zagotovita ali prikazujeta nalepk, ki posnemajo nalepko, določeno v tej uredbi in ustreznih delegiranih aktih;
- (e) za izdelke, ki niso povezani z energijo, ne zagotovita ali prikazujeta nalepk, ki posnemajo nalepke, določene v tej uredbi ali ustreznih delegiranih aktih.

Točka (d) prvega pododstavka ne vpliva na nalepke, določene v nacionalnem pravu, razen če so določene v delegiranih aktih.

Člen 7

Obveznosti držav članic

1. Države članice na svojem ozemlju ne ovirajo dajanja na trg ali v uporabo izdelkov, ki so skladni s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti.
2. Kadar države članice dajejo spodbude za izdelek, ki je naveden v delegiranem aktu, sta cilj teh spodbud najvišja razreda energijske učinkovitosti, v katerih je na voljo znatno število izdelkov, ali višji razredi, določeni v navedenem delegiranem aktu.
3. Države članice zagotovijo, da uvajanje in prevrednotenje nalepk spremljajo izobraževalne in promocijske informacijske kampanje o označevanju z energijskimi nalepkami, če je ustrezno, v sodelovanju z dobavitelji in trgovci. Komisija podpira sodelovanje in izmenjavo najboljših praks v zvezi s temi kampanjami, tudi s spodbujanjem skupnih ključnih sporočil.

4. Države članice določijo pravila o kaznih za kršitev te uredbe in delegiranih aktov in o mehanizmih za njihovo izvrševanje ter sprejmejo vse potrebne ukrepe za njihovo izvajanje. Te kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Šteje se, da so pravila, ki so skladna z zahtevami iz člena 15 Direktive 2010/30/EU, skladna z zahtevami tega odstavka glede kazni.

Države članice do 1. avgusta 2017 uradno obvestijo Komisijo o pravilih iz prvega pododstavka, o katerih je še niso uradno obvestile, in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 8

Nadzor trga Unije in nadzor izdelkov, ki vstopajo na trg Unije

1. Za izdelke, zajete v tej uredbi in ustreznih delegiranih aktih, se uporabljajo členi 16 do 29 Uredbe (ES) št. 765/2008.

2. Komisija spodbuja in podpira sodelovanje in izmenjavo informacij o nadzoru trga v zvezi z označevanjem izdelkov med nacionalnimi organi držav članic, ki so odgovorni za nadzor trga ali zadolženi za nadzor izdelkov, ki vstopajo na trg Unije, ter med temi organi in Komisijo, med drugim tudi z intenzivnejšim vključevanjem skupin za upravno sodelovanje (AdCo) na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami.

Informacije se na tak način izmenjajo tudi v primeru, ko se s preskusom ugotovi, da je izdelek skladen s to uredbo in delegiranimi akti, sprejetimi v skladu s členom 17.

3. V splošne programe držav članic za nadzor trga ali programe držav članic, značilne za sektor, ki so vzpostavljeni na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 765/2008, so vključeni ukrepi, s katerimi se zagotovi učinkovito izvrševanje te uredbe.

4. Komisija v sodelovanju s skupinami za upravno sodelovanje na področju okoljsko primerne zasnove in na področju označevanja z energijskimi nalepkami oblikuje smernice za izvrševanje te uredbe, zlasti kar zadeva najboljše prakse za preskušanje izdelkov ter izmenjavo informacij med nacionalnimi organi za nadzor trga in Komisijo.

5. Organi za nadzor trga imajo pravico, da v primeru neskladnosti s to uredbo ali ustreznimi delegiranimi akti od dobavitelja zahtevajo povračilo stroškov za pregled dokumentacije in fizične preskuse izdelkov.

Člen 9

Postopek na nacionalni ravni za obravnavanje izdelkov, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar organi države članice za nadzor trga upravičeno domnevajo, da izdelek, zajet v tej uredbi, predstavlja tveganje za vidike varstva javnega interesa, zajete v tej uredbi, na primer vidike, povezane z okoljem in varstvom potrošnikov, za zadevni izdelek ocenijo vse zahteve iz te uredbe ali ustreznih delegiranih aktov, ki se nanašajo na označevanje z energijskimi nalepkami in so povezane s tveganjem. Dobavitelji in trgovci za namene te ocene po potrebi sodelujejo z organi za nadzor trga.

2. Kadar organi za nadzor trga med ocenjevanjem iz odstavka 1 ugotovijo, da izdelek ni skladen z zahtevami iz te uredbe ali ustreznih delegiranih aktov, od dobavitelja ali, če je ustrezno, trgovca brez odlašanja zahtevajo, da izvede vse ustrezne popravilne ukrepe, da izdelek uskladi s temi zahtevami, ga po potrebi umakne s trga ali ga po potrebi odpokliče v razumnem roku, ki je ustrezen glede na stopnjo tveganja, kot lahko predpišejo.

Za ukrepe iz tega odstavka se uporablja člen 21 Uredbe (ES) št. 765/2008.

3. Če organi za nadzor trga menijo, da primer neskladnosti iz odstavka 2 ni omejen na njihovo nacionalno ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih ocenjevanja in ukrepih, ki so jih zahtevali od dobavitelja ali trgovca.

4. Dobavitelj ali, če je ustrezno, trgovec zagotovi sprejetje vseh ustreznih popravljalnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z odstavkom 2 glede vseh zadevnih izdelkov, katerih dostopnost je omogočil na trgu po vsej Uniji.

5. Če dobavitelj ali, če je ustrezno, trgovec v roku iz odstavka 2 ne sprejme ustreznih popravljalnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo ustreznečasne ukrepe, s katerimi prepovejo ali omejijo dostopnost izdelka na svojem nacionalnem trgu, ga umaknejo ali odpokličejo s trga.

6. Organi za nadzor trga Komisijo in druge države članice brez odlašanja obvestijo o ukrepih, sprejetih na podlagi odstavka 5. Navedene informacije vsebujejo vse razpoložljive podrobnosti, še zlasti:

- (a) podatke za identifikacijo neskladnega izdelka,
- (b) poreklo izdelka,
- (c) vrsto domnevne neskladnosti in z njo povezanega tveganja,
- (d) vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter argumente dobavitelja ali, če je ustrezno, trgovca.

Organi za nadzor trga navedejo zlasti, ali je izdelek neskladen zato, ker ni v skladu z zahtevami glede vidikov zaščite javnega interesa iz te uredbe, ali zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 13, ki omogočajo domnevo o skladnosti.

7. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek, Komisijo in ostale države članice brez odlašanja obvestijo o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih razpoložljivih informacijah v zvezi z neskladnostjo zadevnega izdelka, oziroma o svojih ugovorih, če se s priglašanim nacionalnim ukrepom ne strinjajo.

8. Kadar država članica ali Komisija v 60 dneh po prejemu informacij iz odstavka 6 ne predloži nobenega ugovora glede začasnega ukrepa, ki ga je sprejela država članica, se šteje, da je navedeni ukrep upravičen.

9. Države članice zagotovijo, da se glede zadevnega izdelka brez odlašanja sprejmejo ustrezni omejevalni ukrepi, na primer umik izdelka z njihovega trga.

Člen 10

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so ob zaključku postopka iz člena 9(4) in (5) vloženi ugovori proti ukrepu države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju s pravom Unije, se Komisija brez odlašanja posvetuje z državo članico in dobaviteljem ali, če je ustrezno, trgovcem ter oceni nacionalni ukrep.

Komisija na podlagi rezultatov te ocene z izvedbenim aktom odloči, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, in lahko predlaga ustrezne alternativne ukrepe. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

2. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice in jo nemudoma sporoči državam članicam in zadevnemu dobavitelju ali trgovcu.

3. Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep upravičen, vse države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za umik neskladnega izdelka s svojih trgov, in o tem ustrezno obvestijo Komisijo. Če se ugotovi, da je nacionalni ukrep neupravičen, zadevna država članica ukrep umakne.

4. Kadar se ugotovi, da je nacionalni ukrep upravičen, izdelek pa ni skladen zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 9(6) te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

5. Popravljalni ali omejevalni ukrepi iz člena 9(2), (4), (5) ali (9) ali člena 10(3) veljajo tudi za vse enote neskladnega modela in njemu enakovrednih modelov, razen za enote, za katere dobavitelj dokaže, da so skladne.

Člen 11

Postopek za uvedbo in prevrednotenje nalepk

1. V zvezi s skupinami izdelkov iz odstavkov 4 in 5 Komisija ob upoštevanju odstavkov 4 in 5 ter 8 do 12 prevrednoti nalepke, ki so bile veljavne 1. avgusta 2017.

Z odstopanjem od zahteve po doseganju znatnih prihrankov energije in stroškov iz točke (b) člena 16(3), se v primeru, ko se s prevrednotenjem ne da doseči takšnih prihrankov, zagotovi vsaj homogena lestvica od A do G.

2. Če 1. avgusta 2017 za skupino izdelkov nalepka ne obstaja, lahko Komisija uvede nalepke v skladu z odstavki 8 do 12.

3. Komisija lahko v skladu z odstavki 8 do 12 dodatno prevrednoti nalepke, prevrednotene v skladu z odstavkom 1 ali uvedene v skladu z odstavkom 2, če so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni.

4. Da bi zagotovili homogeno lestvico od A do G, Komisija na podlagi člena 16 te uredbe do 2. avgusta 2023 sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G za skupine izdelkov, zajete v delegiranih aktih, ki so bili sprejeti na podlagi Direktive 2010/30/EU, z namenom, da se prevrednotene nalepke tako v trgovinah kot na spletu prikažejo 18 mesecev po datumu začetka veljavnosti delegiranih aktov, sprejetih na podlagi te uredbe.

Pri določanju vrstnega reda skupin izdelkov, ki se prevrednotijo, Komisija upošteva delež izdelkov v najvišjih razredih.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 Komisija:

(a) do 2. avgusta 2025 predstavi preglede za skupine izdelkov, zajete v delegiranih uredbah (EU) št. 811/2013, (EU) št. 812/2013 ter (EU) 2015/1187, z namenom njihovega prevrednotenja in, če je ustrezno, na podlagi člena 16 te uredbe do 2. avgusta 2026 sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G.

V vsakem primeru se delegirani akti, s katerimi se uvedejo prevrednotene nalepke od A do G, sprejmejo najpozneje 2. avgusta 2030;

(b) na podlagi člena 167 te uredbe do 2. novembra 2018 sprejme delegirane akte, da se ta uredba dopolni z uvedbo prevrednotenih nalepk od A do G za skupine izdelkov, zajete v delegiranih uredbah Komisije (EU) št. 1059/2010 ⁽¹⁾, (EU) št. 1060/2010 ⁽²⁾, (EU) št. 1061/2010 ⁽³⁾, (EU) št. 1062/2010 ⁽⁴⁾ in (EU) št. 874/2012 ⁽⁵⁾ ter Direktivi 96/60/ES, z namenom, da se prevrednotene nalepke tako v trgovinah kot na spletu prikažejo 12 mesecev po datumu začetka njihove veljavnosti.

6. Kar zadeva izdelke, za katere lahko Komisija v skladu z odstavkom 3 dodatno prevrednoti nalepke, Komisija pregleda zadevno nalepko z namenom prevrednotenja, če oceni, da je:

(a) 30 % enot modelov, ki spadajo v skupino izdelkov, ki je naprodaj na trgu Unije, uvrščenih v najvišji razred energijske učinkovitosti, to je razred A, in je mogoče pričakovati nadaljnji tehnološki razvoj, ali

(b) 50 % enot modelov, ki spadajo v skupino izdelkov, ki je naprodaj na trgu Unije, uvrščenih v najvišja razreda energijske učinkovitosti, to je razreda A in B, in je mogoče pričakovati nadaljnji tehnološki razvoj.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1059/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2010/30/EU glede zahtev za energijsko označevanje gospodinjskih pomivalnih strojev (UL L 314, 30.11.2010, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1060/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih hladilnih aparatov (UL L 314, 30.11.2010, str. 17).

⁽³⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1061/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z energijskim označevanjem gospodinjskih pralnih strojev (UL L 314, 30.11.2010, str. 47).

⁽⁴⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 1062/2010 z dne 28. septembra 2010 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede zahtev za energijsko označevanje televizijskih sprejemnikov (UL L 314, 30.11.2010, str. 64).

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 874/2012 z dne 12. julija 2012 o dopolnitvi Direktive 2010/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z označevanjem električnih sijalk in svetilk z energijskimi nalepkami (UL L 258, 26.9.2012, str. 1).

7. Komisija opravi študijo s pregledom, če oceni, da so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni.

Če se ti pogoji za specifično skupino izdelkov ne izpolnijo v osmih letih po datumu začetka veljavnosti ustreznega delegiranega akta, Komisija ugotovi, zaradi katerih morebitnih ovir ni bilo mogoče uresničiti namena nalepke.

V primeru novih nalepk opravi pripravljalno študijo, ki temelji na okvirnem seznamu skupin izdelkov iz delovnega načrta.

Komisija v 36 mesecih po tem, ko oceni, da so pogoji iz točke (a) ali (b) odstavka 6 izpolnjeni, zaključi svojo študijo s pregledom in na posvetovalnem forumu predstavi rezultate ter po potrebi osnutek delegiranega akta. Posvetovalni forum o oceni in študiji s pregledom opravi razpravo.

8. Komisija zagotovi, da v primeru uvedbe ali prevrednotenja nalepke ne bo mogoče pričakovati, da bo kakšen izdelek v času uvedbe nalepke uvrščen v energijski razred A, ter bo predvideni čas, v katerem bo v tem razredu večina modelov, vsaj deset let pozneje.

9. Z odstopanjem od odstavka 8 se v primeru, ko se pričakuje hitrejši tehnološki razvoj, določijo take zahteve, da v skladu z njimi ne bo mogoče pričakovati, da bo v času uvedbe nalepke kakšen izdelek že uvrščen v energijska razreda A in B.

10. Kadar zaradi izvedbenega ukrepa v zvezi z okoljsko primerno zasnovo, sprejetega na podlagi Direktive 2009/125/ES, pri določeni skupini izdelkov ni več dovoljeno dajati na trg ali v uporabo modelov iz energijskega razreda E, F ali G, se ta razred ali razredi prikazujejo na nalepki s sivo barvo, kot je določeno v ustreznem delegiranem aktu. Nalepka s sivimi razredi se uporablja le za nove enote izdelka, ki se dajo na trg ali v uporabo.

11. Kadar zaradi tehnoloških razlogov ni mogoče določiti sedmih energijskih razredov, ki bi ustrezali znatnim energijskim in stroškovnim prihrankom za stranko, je lahko na nalepki z odstopanjem od točke (14) člena 2 manj razredov. V takih primerih se na nalepki ohrani barvna lestvica od temnozeleno do rdeče.

12. Komisija izvaja pooblastila in obveznosti, ki jih ima po tem členu, v skladu s členom 16.

13. Kadar se nalepka na podlagi odstavka 1 ali 3 prevrednoti:

(a) dobavitelj pri tem, ko da izdelek na trg, trgovcu za obdobje, ki se prične štiri mesece pred datumom za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenim v ustreznem delegiranem aktu, zagotovi obstoječo in prevrednoteno nalepko ter informacijske liste izdelka.

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke se lahko dobavitelj v primeru, ko je za obstoječo in prevrednoteno nalepko potrebno različno preskušanje modela, odloči, da enot modelov, danih na trg ali v uporabo v obdobju štirih mesecev pred datumom za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenim v ustreznem delegiranem aktu, ne bodo opremili z obstoječo nalepko, če ni bila pred začetkom štirimesečnega obdobja na trg ali v uporabo dana nobena enota istega modela ali enakovrednih modelov. V takem primeru trgovec teh enot ne ponudi v prodajo pred navedenim datumom. Dobavitelj čim prej uradno obvesti zadevnega trgovca o tej posledici, tudi kadar vključi take enote v svojo ponudbo trgovcem;

(b) dobavitelj od začetka štirimesečnega obdobja na zahtevo trgovca v skladu s členom 3(2) dostavi prevrednoteno nalepko za izdelke, dane na trg ali v uporabo pred začetkom navedenega obdobja. Trgovec za take izdelke pridobi prevrednoteno nalepko v skladu s členom 5(2).

Z odstopanjem od prvega pododstavka te točke:

(i) se trgovcu, ki ne more pridobiti prevrednotene nalepke v skladu s prvim pododstavkom te točke za enote, ki jih že ima na zalogi, ker je dobavitelj prenehal opravljati svoje dejavnosti, dovoli, da te enote proda izključno z neprevrednoteno nalepko v roku 9 mesecev po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenem v ustreznem delegiranem aktu, ali

- (ii) če je za neprevrednoteno in prevrednoteno nalepko potrebno različno preskušanje modela, dobavitelju ni treba zagotoviti prevrednotene nalepke za enote, ki so bile dane na trg ali v uporabo pred štirimesečnim obdobjem, če ni bila po začetku štirimesečnega obdobja na trg ali v uporabo dana nobena enota istega modela ali enakovrednih modelov. V tem primeru se trgovcu dovoli, da proda te enote izključno z neprevrednoteno nalepko v roku 9 mesecev po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenem v ustreznem delegiranem aktu;
- (c) trgovec obstoječe nalepke na razstavljenih izdelkih, tako v trgovinah kot na spletu, zamenja s prevrednotenimi nalepkami v 14 delovnih dneh po datumu za začetek prikazovanja prevrednotene nalepke, določenega v ustreznem delegiranem aktu. Pred tem datumom trgovec ne prikazuje prevrednotenih nalepk.

V delegiranih aktih iz točke (e) člena 16(3) so lahko z odstopanjem od točk (a), (b) in (c) tega odstavka določena posebna pravila za energijske nalepke, natisnjene na embalaži.

Člen 12

Zbirka podatkov o izdelkih

1. Komisija vzpostavi in vzdržuje zbirko podatkov o izdelkih, sestavljeno iz javnega dela, dela, ki zadeva skladnost, in spletnega portala, na katerem je mogoč dostop do obeh navedenih delov.

Zbirka podatkov o izdelkih ne nadomešča ali ne spreminja obveznosti organov za nadzor trga.

2. Namen zbirke podatkov o izdelkih je:

- (a) podpirati delo organov za nadzor trga pri opravljanju nalog v skladu s to uredbo in ustreznimi delegiranimi akti, vključno z njihovim izvrševanjem;
- (b) obveščati javnost o izdelkih, danih na trg, njihovih energijskih nalepkah in informacijskih listih izdelka;
- (c) Komisiji zagotavljati najnoveše informacije o energijski učinkovitosti izdelkov zaradi pregleda energijskih nalepk.

3. Javni del zbirke podatkov in spletni portal vsebujeta informacije, določene v točki 1 oziroma točki 2 Priloge I, ki se dajo na voljo javnosti. Javni del zbirke podatkov mora biti v skladu z merili iz odstavka 7 tega člena in funkcionalnimi merili iz točke 4 Priloge I.

4. Del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, je dostopen le organom za nadzor trga in Komisiji ter vsebuje informacije iz točke 3 Priloge I, vključno s posebnimi deli tehnične dokumentacije, kot so navedeni v odstavku 5 tega člena. Del, ki zadeva skladnost, mora biti v skladu z merili iz odstavkov 7 in 8 tega člena ter funkcionalnimi merili iz točke 4 Priloge I.

5. Obvezni posebni deli tehnične dokumentacije, ki jo dobavitelj vnese v zbirko podatkov, zajemajo le:

- (a) splošni opis modela, ki zadostuje za njegovo nedvoumno in enostavno prepoznavanje;
- (b) napotila na uporabljene harmonizirane standarde ali druge uporabljene merilne standarde;
- (c) posebne varnostne ukrepe, ki se sprejmejo pri sestavljanju, montaži, vzdrževanju ali preskušanju modela;
- (d) izmerjene tehnične parametre modela;
- (e) izračune, opravljene z izmerjenimi parametri;
- (f) preskusne pogoje, če niso zadostno opisani v točki (b).

Poleg tega lahko dobavitelj v zbirko podatkov prostovoljno naloži dodatne dele tehnične dokumentacije.

6. Kadar bi organi za nadzor trga in/ali Komisija za opravljanje svojih nalog v skladu s to uredbo potrebovali podatke, ki niso opredeljeni v odstavku 5 ali ki niso na voljo v javnem delu zbirke podatkov, morajo imeti možnost, da jih na zahtevo pridobijo od dobavitelja.

7. Zbirka podatkov o izdelkih se vzpostavi v skladu z naslednjimi merili:
  - (a) zmanjšanje upravnega bremena za dobavitelja in druge uporabnike zbirke podatkov,
  - (b) prijaznost do uporabnika in stroškovna učinkovitost ter
  - (c) samodejno preprečevanje nepotrebne registracije.
8. Del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, se vzpostavi v skladu z naslednjimi merili:
  - (a) zaščita pred neželeno uporabo in varovanje zaupnih podatkov z uporabo strogih varnostnih ureditev;
  - (b) pravica do dostopa na podlagi načela o potrebi po seznanjenosti z informacijami;
  - (c) obdelava osebnih podatkov v skladu z Uredbo (ES) št. 45/2001 oziroma Direktivo 95/46/ES, kot je ustrezno;
  - (d) omejitev dostopa do podatkov po obsegu, da se prepreči kopiranje večjih nizov podatkov;
  - (e) sledljivost dostopa do podatkov za dobavitelja, kar zadeva njegovo tehnično dokumentacijo.
9. Podatki v delu zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, se obravnavajo v skladu s Sklepom Komisije (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾. Zlasti se uporabljajo posebne ureditve na področju kibernetске varnosti iz Sklepa Komisije (EU, Euratom) 2017/46 ⁽²⁾ in njegovih izvedbenih pravil. Stopnja zaupnosti je odvisna od posledične škode, nastale zaradi razkritja podatkov nepooblaščenim osebam.
10. Dobavitelj ima dostop do informacij, ki jih na podlagi člena 4(1) in (2) vnese v zbirko podatkov o izdelkih, in jih lahko tudi spreminja. Za namene nadzora trga se vodi tudi evidenca sprememb, v kateri so shranjeni datumi vseh sprememb.
11. Stranke, ki uporabljajo javni del zbirke podatkov, lahko enostavno ugotovijo, kateri je najboljši energijski razred za posamezno skupino izdelkov, kar pomeni, da lahko primerjajo značilnosti modelov in izberejo energijsko najučinkovitejše izdelke.
12. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da z izvedbenimi akti določi operativno plat zbirke podatkov o izdelkih. Ti izvedbeni akti se po posvetovanju s posvetovalnim forumom iz člena 14 sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18(2).

Člen 13

Harmonizirani standardi

1. Po sprejetju delegiranega akta na podlagi člena 16 te uredbe, v katerem se določijo posebne zahteve za označevanje z nalepkami, Komisija v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 v *Uradnem listu Evropske unije* objavi napotila na harmonizirane standarde, ki so skladni z ustreznimi zahtevami za merjenje in izračunavanje iz delegiranega akta.
2. Če se pri ocenjevanju skladnosti izdelka uporabljajo taki harmonizirani standardi, se domneva, da je model skladen z ustreznimi zahtevami za merjenje in izračunavanje iz delegiranega akta.
3. Namen harmoniziranih standardov je čim bolj posnemati dejansko uporabo in hkrati ohranjati standardno preskusno metodo. V preskusnih metodah se upoštevajo tudi s tem povezani stroški za industrijo ter mala in srednja podjetja.
4. Metode za merjenje in izračunavanje, vključene v harmonizirane standarde, morajo biti zanesljive, točne in ponovljive ter skladne z zahtevami iz člena 3(4) in (5).

⁽¹⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2015/443 z dne 13. marca 2015 o varnosti v Komisiji (UL L 72, 17.3.2015, str. 41).

⁽²⁾ Sklep Komisije (EU, Euratom) 2017/46 z dne 10. januarja 2017 o varnosti komunikacijskih in informacijskih sistemov v Evropski komisiji (UL L 6, 11.1.2017, str. 40).

Člen 14

Posvetovalni forum

1. Komisija pri izvajanju dejavnosti na podlagi te uredbe v zvezi z vsakim delegiranim aktom, sprejetim na podlagi člena 16, in vsakim izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 12(12) te uredbe, zagotovi uravnoteženo udeležbo predstavnikov držav članic in zainteresiranih strani, ki jih zadeva določena skupina izdelkov, na primer industrije, vključno z malimi in srednjimi podjetji ter obrtnikov, sindikatov, trgovcev na debelo in drobno, uvoznikov, okoljevarstvenih skupin in organizacij potrošnikov. Komisija v ta namen oblikuje posvetovalni forum, v katerem se te strani sestajajo. Posvetovalni forum se kombinira s posvetovalnim forumom iz člena 18 Direktive 2009/125/ES.
2. Komisija med pripravo delegiranih aktov po potrebi preskusi zasnovo in vsebino nalepk za specifične skupine izdelkov pri skupinah predstavnikov strank Unije, da zagotovi, da jih bodo dobro razumeli.

Člen 15

Delovni načrt

Komisija po posvetovanju s posvetovalnim forumom iz člena 14 oblikuje dolgoročen delovni načrt, ki je dostopen javnosti. V delovnem načrtu določi okvirni seznam skupin izdelkov, ki se obravnavajo prednostno pri sprejemanju delegiranih aktov. V delovnem načrtu so določeni tudi načrti za revizijo in prevrednotenje nalepk za skupine izdelkov v skladu s členom 11(4) in (5), razen za prevrednotenje nalepk, ki so bile veljavne 1. avgusta 2017 in za katere je prevrednotenje določeno v členu 11 te uredbe.

Komisija delovni načrt redno posodablja po posvetovanju s posvetovalnim forumom. Delovni načrt se lahko kombinira z delovnim načrtom iz člena 16 Direktive 2009/125/ES, enkrat na tri leta pa se pregleda.

Komisija vsako leto obvesti Evropski parlament in Svet o napredku, doseženem pri izvajanju delovnega načrta.

Člen 16

Delegirani akti

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 17, da se ta uredba dopolni z uvedbo natančnih zahtev glede nalepk za specifične skupine izdelkov.
2. V delegiranih aktih iz odstavka 1 se določijo skupine izdelkov, ki izpolnjujejo naslednja merila:
  - (a) skupina izdelkov ima glede na najnovejše podatke in količine izdelkov, danih na trg Unije, velik potencial za prihranek energije in, če je ustrezno, drugih virov;
  - (b) znotraj skupine izdelkov se modeli z enakovredno funkcionalnostjo znatno razlikujejo po zadevnih ravneh učinkovitosti;
  - (c) ni občutnega negativnega učinka, kar zadeva cenovno dostopnost skupine izdelkov in stroške, povezane z življenjskim ciklom skupine izdelkov;
  - (d) uvedba zahtev za označevanje skupine izdelkov z energijskimi nalepkami nima občutnih negativnih posledic za funkcionalnost izdelka med njegovo uporabo.
3. V delegiranih aktih, ki zadevajo specifične skupine izdelkov, se določijo zlasti:
  - (a) opredelitev specifične skupine izdelkov, ki spada v opredelitev pojma „izdelek, povezan z energijo“ iz točke (1) člena 2 in za katero bodo veljale natančne zahteve za označevanje z nalepkami;

- (b) zasnova in vsebina nalepke, vključno z lestvico za prikaz porabe energije od A do G, ki ima čim bolj enotne zasnovne značilnosti za različne skupine izdelkov ter je vedno jasna in čitljiva. Stopnje razvrstitve od A do G ustrezajo znatnemu prihranku energije in stroškov ter ustreznemu razlikovanju izdelkov z vidika stranke. Določi se tudi, kako se stopnje razvrstitve od A do G ter po potrebi poraba energije prikažejo na vidnem mestu na nalepki;
- (c) če je ustrezno, uporaba drugih virov in dodatne informacije o izdelku, pri čemer je na nalepki poudarjena energijska učinkovitost izdelka. Dodatne informacije morajo biti nedvoumne in ne smejo imeti negativnega učinka na jasno razumljivost in učinkovitost celotne nalepke za stranke. Temeljijo na podatkih o fizičnih lastnostih izdelka, ki jih lahko organi za nadzor trga izmerijo in preverijo;
- (d) če je ustrezno, vključitev navedbe na nalepki, s pomočjo katere lahko stranke prepoznajo izdelke, ki so energijsko pametni, kar pomeni, da so sposobni samodejno spreminjati in optimizirati svoje vzorce porabe glede na zunanje dražljaje (na primer signale iz ali prek centralnega sistema gospodarjenja z energijo doma, cenovne signale, signale neposrednega nadzora, lokalne meritve) ali sposobni zagotavljati druge storitve, ki povečujejo energijsko učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije, z namenom izboljšati okoljski vpliv rabe energije v celotnem energetskega sistemu;
- (e) mesta, na katerih je prikazana nalepka, kot na primer pritrjena na enoto izdelka, kjer je ne poškoduje, natisnjena na embalažo, zagotovljena v elektronski obliki ali prikazana na spletu, pri čemer je treba upoštevati zahteve iz člena 3(1) in posledice, ki bi jih to imelo za stranke, dobavitelje in trgovce;
- (f) če je ustrezno, elektronska sredstva za označevanje izdelkov z nalepko;
- (g) način, na katerega se nalepka in informacijski list izdelka zagotovita v primeru prodaje na daljavo;
- (h) zahtevana vsebina in, če je ustrezno, oblika in drugi podatki v zvezi z informacijskim listom izdelka in tehnično dokumentacijo, vključno z možnostjo, da se parametri z informacijskega lista izdelka vnesejo v bazo podatkov v skladu s členom 3(1);
- (i) dovoljena odstopanja, ki jih države članice upoštevajo pri preverjanju skladnosti z zahtevami;
- (j) način vključitve energijskega razreda in razpon razredov energijske učinkovitosti na nalepki v vizualne oglase in tehnično promocijsko gradivo, tudi kar zadeva njegovo čitljivostjo in prepoznavnost;
- (k) metode merjenja in izračunavanja iz člena 13, s katerimi se določijo informacije za navedbo na nalepki in v informacijskem listu izdelka, vključno z opredelitvijo indeksa energijske učinkovitosti ali enakovrednega parametra;
- (l) morebitna zahteva, da morajo biti večje naprave energijsko učinkovitejše, da se lahko uvrstijo v določen energijski razred;
- (m) oblika morebitnih dodatnih navedb na nalepki, s pomočjo katerih lahko stranke po elektronski poti dobijo dostop do natančnejših informacij o učinkovitosti izdelka, ki so zajete v informacijskem listu izdelka. Te navedbe so lahko v obliki naslova spletne strani, dinamične hitroodzivne kode (koda QR), povezave na spletne nalepke ali druga ustrezna sredstva, namenjena potrošnikom;
- (n) če je ustrezno, kako bi bilo treba na interaktivnem zaslonu izdelka prikazati energijske razrede, s katerimi je opisana poraba energije izdelka med njegovo uporabo;
- (o) datum za oceno in morebitno posledično revizijo delegiranega akta;
- (p) če je ustrezno, razlike v energijski učinkovitosti v različnih klimatskih območjih;
- (q) kar zadeva zahtevo za hrambo podatkov v delu zbirke podatkov, ki zadeva skladnost, iz člena 4(6), obdobje hrambe podatkov, krajše od 15 let, če je to ustrezno glede na povprečno življenjsko dobo izdelka.

4. Komisija sprejme ločen delegirani akt za vsako specifično skupino izdelkov. Ko Komisija določi časovni načrt za sprejetje delegiranega akta za specifično skupino izdelkov, ne odlašajo s sprejetjem zaradi razlogov, povezanih s sprejetjem delegiranega akta o drugi specifični skupini izdelka, razen če izjemne okoliščine zahtevajo drugače.

5. Komisija vodi posodobljen popis vseh ustreznih delegiranih, kakor tudi ukrepov za razvoj Direktive 2009/125/ES, vključno s popolnimi napotili na vse relevantne harmonizirane standarde.

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 11(4) ter (5) in člena 16 se prenese na Komisijo za šest let od 1. avgusta 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem šestletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 11(4) ter (5) in člena 16 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje. Posvetovanje s strokovnjaki držav članic se opravi po posvetovanju na podlagi člena 14.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člene 11(4) ter (5) in členom 16, začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu ali Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta lahko podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 19 Direktive 2009/125/ES. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Ocenjevanje in poročanje

Komisija do 2. avgusta 2025 oceni izvajanje te uredbe in predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu. To poročilo vsebuje oceno o tem, kako uspešno so ta uredba ter delegirani in izvedbeni akti, sprejeti na podlagi te uredbe, omogočili strankam, da izberejo učinkovitejše izdelke, ob upoštevanju njihovega učinka na poslovanje, porabo energije, emisije toplogrednih plinov, dejavnosti nadzora trga ter stroške za vzpostavitev in vzdrževanje zbirke podatkov.

Člen 20

Razveljavitev in prehodni ukrepi

1. Direktiva 2010/30/ES se razveljavi z učinkom od 1. avgusta 2017.
2. Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi II.

3. Za modele, katerih enote so bile dane na trg ali v uporabo v skladu z Direktivo 2010/30/EU pred 1. avgustom 2017, dobavitelj zagotovi – za obdobje, ki se konča pet let po izdelavi zadnje enote –, da je elektronska različica tehnične dokumentacije na voljo za pregled v desetih dneh po prejemu zahteve organov za nadzor trga ali Komisije.

4. Delegirani akti, sprejeti na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/EU in Direktive 96/60/ES ostanejo veljavni, dokler jih ne razveljavi delegirani akt, sprejet na podlagi člena 16 te uredbe, ki zajema ustrezne skupine izdelkov.

Obveznosti na podlagi te uredbe se uporabljajo v zvezi s skupinami izdelkov, ki so zajeti v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/EU, in v Direktivi 96/60/ES.

5. Za skupine izdelkov, zajete v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 10 Direktive 2010/30/EU, ali v Direktivi 96/60/ES – v primeru, da Komisija sprejme delegirane akte na podlagi člena 16 te uredbe – se lahko z odstopanjem od točke (b) člena 16(3) te uredbe še naprej uporablja razvrstitev energetske učinkovitosti, določena v Direktivi 2010/30/EU, in sicer do datuma začetka uporabe delegiranih aktov, ki uvajajo prevrednotene nalepke na podlagi člena 11 te uredbe.

Člene 21

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati četrty dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. avgusta 2017.

Z odstopanjem od drugega odstavka se člen 4 o obveznostih dobaviteljev v zvezi z zbirko podatkov o izdelkih uporablja od 1. januarja 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 4. julija 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

M. MAASIKAS

PRILOGA I

**INFORMACIJE, KI JIH JE TREBA VNESTI V ZBIRKO PODATKOV O IZDELKIH IN FUNKCIONALNA MERILA
ZA JAVNI DEL ZBIRKE PODATKOV**

1. Informacije, ki jih mora dobavitelj vnesti v javni del zbirke podatkov:
  - (a) ime ali blagovna znamka, naslov, kontaktni podatki in drugi podatki o pravni identiteti dobavitelja;
  - (b) identifikacijska oznaka modela;
  - (c) nalepka v elektronski obliki;
  - (d) razred(i) energijske učinkovitosti in drugi parametri na nalepki;
  - (e) parametri z informacijskega lista izdelka v elektronski obliki.
2. Informacije, ki jih mora Komisija vnesti na spletni portal:
  - (a) kontaktni podatki organov za nadzor trga v državah članicah;
  - (b) delovni načrt v skladu s členom 15;
  - (c) zapisnik posvetovalnega foruma;
  - (d) popis delegiranih in izvedbenih aktov, prehodnih metod merjenja in izračunavanja ter veljavnih harmoniziranih standardov.
3. Informacije, ki jih mora dobavitelj vnesti v del zbirke podatkov, ki zadeva skladnost:
  - (a) identifikacijska oznaka modela vseh enakovrednih modelov, ki so že bili dani na trg;
  - (b) tehnična dokumentacija, določena v členu 12(5).

Komisija zagotovi povezavo na informacijski in komunikacijski sistem za nadzor trga (ICSMS), ki vključuje rezultate preverjanj skladnosti, ki so jih opravile države članice, in sprejetečasne ukrepe.
4. Funkcionalna merila za javni del zbirke podatkov o izdelkih:
  - (a) vsak model izdelka je mogoče poiskati po individualnem zapisu;
  - (b) ustvarijo se posamična datoteka energijske nalepke vsakega modela, ki si jo je mogoče ogledati, jo prenesti in natisniti, ter jezikovne različice celotnega informacijskega lista izdelka v vseh uradnih jezikih Unije;
  - (c) informacije je mogoče brezplačno strojno brati, razvrščati in iskati, pri tem pa je treba upoštevati odprte standarde za uporabo s strani tretje osebe;
  - (d) vzpostavi in vzdržuje se spletna služba za pomoč dobaviteljem ali kontaktna točka zanje, ki je jasno navedena na portalu.

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 1(1)	Člen 1(1)
Člen 1(2)	—
Člen 1(3)(a) in (b)	Člen 1(2)(a) in (b)
Člen 1(3)(c)	—
Člen 2	Člen 2
Člen 2(a)	Člen 2, točka 1
Člen 2(b)	Člen 2, točka 22
Člen 2(c)	—
Člen 2(d)	—
Člen 2(e)	—
Člen 2(f)	—
Člen 2(g)	Člen 2, točka 13
Člen 2(h)	Člen 2, točka 14
Člen 2(i)	Člen 2, točka 8
Člen 2(j)	Člen 2, točka 9
Člen 2(k)	—
Člen 3	Člen 7
Člen 3(1)(a)	Člen 7(3)
Člen 3(1)(b)	Člen 6(c)
Člen 3(1)(c)	Člen 7(3)
Člen 3(1)(d)	Člen 8(2)
Člen 3(2)	Člen 6(b) in člen 9
Člen 3(3)	Člen 8(1)
Člen 3(4)	—
Člen 4(a)	Člen 5
Člen 4(b)	—
Člen 4(c)	Člen 6(a)
Člen 4(d)	Člen 6(a)
Člen 5	Člen 3(1) in člen 6
Člen 5(a)	Člen 3(1)
Člen 5(b), točke (i), (ii), (iii) in (iv)	Člen 4(6) in Priloga I
Člen 5(c)	Člen 4(6)
Člen 5(d)	Člen 3(1)
Člen 5(d), drugi pododstavek	Člen 3(1)
Člen 5(e)	Člen 3(1)
Člen 5(f)	—
Člen 5(g)	Člen 3(1)
Člen 5(h)	—
Člen 6	Člen 5(1) in člen 6
Člen 6(a)	Člen 5(1)(a)
Člen 6(b)	Člen 5(1)(a)

Direktiva 2010/30/EU	Ta uredba
Člen 7	Člen 16(3)(e) in (g)
Člen 8(1)	Člen 7(1)
Člen 8(2)	—
Člen 9(3)	Člen 7(2)
Člen 9(4)	—
Člen 10(1)	Člen 16
Člen 10(1), drugi odstavek	Člen 16(2)
Člen 10(1), tretji odstavek	—
Člen 10(1), četrti odstavek	Člen 16(3)(c)
Člen 10(2)(a)	Člen 16(2)(a)
Člen 10(2)(b)	Člen 16(2)(b)
Člen 10(2)(c)	—
Člen 10(3)(a)	—
Člen 10(3)(b)	—
Člen 10(3)(c)	Člen 14
Člen 10(3)(d)	—
Člen 10(4)(a)	Člen 16(3)(a)
Člen 10(4)(b)	Člen 16(3)(k)
Člen 10(4)(c)	Člen 16(3)(h)
Člen 10(4)(d)	Člen 16(3)(b)
Člen 10(4)(d), drugi odstavek	—
Člen 10(4)(d), tretji odstavek	Člen 16(3)(b)
Člen 10(4)(d), četrti odstavek	Člen 11(3)
Člen 10(4)(d), peti odstavek	Člen 11
Člen 10(4)(e)	Člen 16(3)(e)
Člen 10(4)(f)	Člen 16(3)(h)
Člen 10(4)(g)	Člen 16(3)(j)
Člen 10(4)(h)	Člen 11(3)
Člen 10(4)(i)	Člen 16(3)(i)
Člen 10(4)(j)	Člen 16(3)(o)
Člen 11(1)	Člen 17(2)
Člen 11(2)	Člen 17(5)
Člen 11(3)	Člen 17(1)
Člen 12(1)	Člen 17(3)
Člen 12(2)	—
Člen 12(3)	Člen 17(3)
Člen 13	Člen 17(6)
Člen 14	Člen 19
Člen 15	Člen 7(4)
Člen 16	—
Člen 17	Člen 20
Člen 18	Člen 21
Člen 19	Člen 21
Priloga I	—
—	Priloga I
Priloga II	Priloga II

UREDBA (EU) 2017/1370 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 4. julija 2017
o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1683/95 o enotni obliki za vizume

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 77(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽¹⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/95 ⁽²⁾ je bila določena enotna oblika za vizume.
- (2) Skupni motiv za vizumske nalepke, ki je bil v obtoku 20 let, se obravnava kot ogrožen zaradi hudih primerov ponarejanja in goljufij.
- (3) Zato bi bilo treba določiti nov skupni motiv s sodobnejšimi varnostnimi elementi, da bi vizumske nalepke bolje zaščitili in preprečili ponarejanje.
- (4) Na zahtevo Irske ali Združenega kraljestva bi morala Komisija z državo članico, ki je podala zahtevo, skleniti ustrezen dogovor o izmenjavi tehničnih informacij s to državo članico za potrebe nacionalnih vizumov, ki jih ta država članica izdaja.
- (5) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (6) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Združeno kraljestvo v skladu s Sklepom Sveta 2000/365/ES ⁽³⁾ ne sodeluje; Združeno kraljestvo torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (7) Ta uredba predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES ⁽⁴⁾ ne sodeluje; Irska torej ne sodeluje pri sprejetju te uredbe, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (8) Ta uredba predstavlja akt, ki temelji na schengenskem pravnem redu oziroma je z njim kako drugače povezan v smislu člena 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 in člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2005 ter člena 4(1) Akta o pristopu iz leta 2011.
- (9) Ta uredba za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽⁵⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 1. junija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 20. junija 2017.

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1683/95 z dne 29. maja 1995 o enotni obliki za vizume (UL L 164, 14.7.1995, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 2000/365/ES z dne 29. maja 2000 o prošnji Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske za sodelovanje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 131, 1.6.2000, str. 43).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002, str. 20).

⁽⁵⁾ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁽⁶⁾ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999, str. 31).

- (10) Ta uredba za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽¹⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES ⁽²⁾.
- (11) Ta uredba za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda ⁽³⁾, ki spadajo na področje iz točke B člena 1 Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU ⁽⁴⁾.
- (12) Uredbo (ES) št. 1683/95 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 1683/95 se spremeni:

(1) v členu 7 se dodata naslednja odstavka:

„Na zahtevo Irske ali Združenega kraljestva Komisija z državo članico, ki je podala zahtevo, sklene ustrezen dogovor za izmenjavo tehničnih informacij iz člena 2 s to državo članico za potrebe nacionalnih vizumov, ki jih ta država članica izdaja.

Če Irska ali Združeno kraljestvo poda tako zahtevo, nosi stroške, ki jih je sicer oproščena v skladu s členom 5 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije.“

(2) Priloga se nadomesti s sliko in besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2

Vizumske nalepke, ki so v skladu s specifikacijami iz Priloge k Uredbi (ES) št. 1683/95 in ki se uporabljajo do datuma iz drugega odstavka člena 3 te uredbe, se lahko uporabljajo za vizume, izdane v obdobju šestih mesecev po navedenem datumu.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Države članice začnejo uporabljati to uredbo najpozneje petnajst mesecev po sprejetju nadaljnjih tehničnih specifikacij, navedenih v členu 2 Uredbe (ES) št. 1683/95.

⁽¹⁾ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

⁽²⁾ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008, str. 1).

⁽³⁾ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁽⁴⁾ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011, str. 19).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v državah članicah v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 4. julija 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

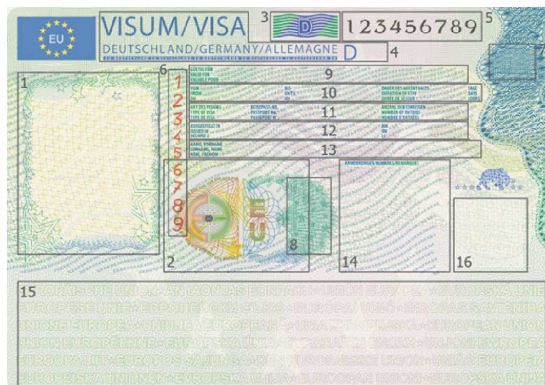
M. MAASIKAS

PRILOGA

Priloga k Uredbi (ES) št. 1683/95 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA

Varnostni elementi

1. Celostna barvna fotografija imetnika je izdelana v skladu z visokimi varnostnimi standardi.
2. V tem prostoru je difrakcijski optično spremenljiv element (kinegram' ali drug enakovreden element). Glede na vidni kot postanejo črke,EU',EUE' in kinematične črte giljoš vidne v različnih velikostih in barvah.
3. V tem polju je trimestna črkovna koda države, kakor je določena v dokumentu ICAO 9303 o strojno berljivih dokumentih države članice izdajateljice, ali akronim,BNL', če vizum izda Belgija, Luksemburg ali Nizozemska, v optično spremenljivi barvi. Barva se spreminja glede na vidni kot.
4. V tem prostoru je z velikimi tiskanimi črkami:
  - (a) beseda,VISA'. Država članica izdajateljica lahko vključi enakovreden izraz v drugem uradnem jeziku institucij Unije;
  - (b) ime države članice izdajateljice v angleškem in francoskem jeziku ter v drugem uradnem jeziku institucij Unije;
  - (c) trimestna črkovna koda države članice izdajateljice, kakor je določena v dokumentu ICAO 9303.
5. V tem polju je vodoravna devetmestna nacionalna številka vizumske nalepke, ki se predhodno natisne v črni barvi. Uporabi se posebna pisava.
6. V tem polju je navpična devetmestna nacionalna številka vizumske nalepke, ki se predhodno natisne v rdeči barvi. Uporabi se posebna pisava, ki se razlikuje od pisave v polju 5.,Številka vizumske nalepke' je trimestna črkovna koda države, kakor je določena v dokumentu ICAO 9303, in nacionalna številka, kakor je navedena v poljih 5 in 6.
7. V tem polju sta črki,EU' z učinkom skrite podobe. Če sta nagnjeni stran od opazovalca, sta črki temni, če ju zavrtimo za 90 stopinj, pa svetleči.
8. V tem polju je koda iz polja 3 z učinkom skrite podobe. Če je nagnjena stran od opazovalca, je koda temna, če jo zavrtimo za 90 stopinj, pa svetleča.

Polja za vpisovanje

Naslovi posameznih polj so v angleškem in francoskem jeziku. Država članica izdajateljica lahko doda prevod v drugem uradnem jeziku institucij Unije.

9. Na začetku polja sta besedi,Velja za'. V to polje organ izdajatelj vpiše ozemlje, znotraj katerega je imetnik vizuma upravičen potovati.

10. Na začetku polja je beseda,Od', v nadaljevanju vrstice pa beseda,do'. Organ izdajatelj navede obdobje imetnikovega bivanja, ki ga dovoljuje vizum. V nadaljevanju vrstice so besede,trajanje bivanja' (tj. trajanje bivanja, kot ga načrtuje prosilec) in,dni'.
  11. Na začetku polja sta besedi,Vrsta vizuma'. Organ izdajatelj vpiše vrsto vizuma. V nadaljevanju vrstice so besede, številka potnega lista' in,število vstopov'.
  12. Na začetku polja sta besedi,Izdano v', sledi pa navedba kraja organa izdajatelja. V nadaljevanju vrstice je beseda,dne' (za katero organ izdajatelj izpolni datum izdaje).
  13. Na začetku polja sta besedi,Priimek, ime'.
  14. Na začetku polja je beseda,Opombe'. V prostor pod besedo,Opombe' organ izdajatelj vpiše morebitne dodatne podatke.
  15. V tem polju je ustrezna strojno berljiva informacija za lažjo kontrolo na zunanjih mejah. V strojno berljivem polju je natisnjeno besedilo v vidnem tisku podlage, z besedami,Evropska unija' v vseh uradnih jezikih institucij Unije. To besedilo ne vpliva na tehnične značilnosti strojno berljivega polja ali berljivost tega polja.
  16. To polje je namenjeno za morebitno vključitev skupne črtne kode 2D.“
-

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2017/1371 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 5. julija 2017

o boju proti goljufijam, ki škodijo finančnim interesom Unije, z uporabo kazenskega prava

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaščita finančnih interesov Unije se ne nanaša samo na upravljanje proračunskih sredstev, temveč na vse ukrepe, ki negativno vplivajo ali ki bi lahko negativno vplivali na sredstva Unije in sredstva držav članic, kolikor ti ukrepi zadevajo politike Unije.
- (2) Konvencija, pripravljena na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995 ⁽³⁾ ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996 ⁽⁴⁾, 29. novembra 1996 ⁽⁵⁾ in 19. junija 1997 ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) določajo minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije. Države članice so pripravile Konvencijo, v kateri je ugotovljeno, da goljufije, ki škodijo prihodkom in odhodkom Unije, v številnih primerih niso omejene na eno samo državo in da jih pogosto storijo organizirane kriminalne združbe. Na podlagi tega je bilo v Konvenciji že ugotovljeno, da zaščita finančnih interesov Unije terja kazenski pregon goljufivega ravnanja, ki škodi navedenim interesom. Istočasno je bila sprejeta Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 ⁽⁷⁾. Navedena uredba določa splošna pravila za enotne preglede ter upravne ukrepe in kazni v zvezi z nepravilnostmi, ki se nanašajo na pravo Unije, obenem pa navaja sektorska pravila na tem področju, goljufiva dejanja, kot so opredeljena v Konvenciji, ter uporabo kazenskega prava in kazenskih postopkov držav članic.
- (3) V zvezi s politiko Unije na področju zaščite finančnih interesov Unije so bili že sprejeti ukrepi za harmonizacijo, kot je Uredba (ES, Euratom) št. 2988/95. Za zagotovitev izvajanja politike Unije na tem področju je za najhujše vrste goljufijam sorodnih ravnanj na tem področju bistvenega pomena nadaljnje približevanje kazenskega prava posameznih držav članic z dopolnjevanjem upravno- in civilnopravne zaščite finančnih interesov Unije, pri čemer bi se bilo treba izogibati neskladnostim znotraj teh pravnih področij in med njimi.
- (4) Zaščita finančnih interesov Unije zahteva enotno opredelitev goljufije, ki spada na področje uporabe te direktive, ki bi morala zajemati goljufivo ravnanje v škodo prihodkov, odhodkov in sredstev splošnega proračuna Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: proračun Unije), vključno s finančnimi posli, kot sta najemanje in dajanje posojil.

⁽¹⁾ UL C 391, 18.12.2012, str. 134.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 25. aprila 2017 (UL C 184, 9.6.2017, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 5. julija 2017 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

⁽⁴⁾ UL C 313, 23.10.1996, str. 1.

⁽⁵⁾ UL C 151, 20.5.1997, str. 1.

⁽⁶⁾ UL C 221, 19.7.1997, str. 11.

⁽⁷⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, 23.12.1995, str. 1).

Pojem hudih kaznivih dejanj zoper skupni sistem davka na dodano vrednost (DDV), vzpostavljen z Direktivo Sveta 2006/112/ES ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: skupni sistem DDV), zadeva najhujše oblike goljufij na področju DDV, zlasti davčni vrtiljak, goljufije na področju DDV z neplačujočimi gospodarskimi subjekti in goljufije na področju DDV, storjene v sklopu hudodelskih združb, ki resno ogrožajo skupni sistem DDV, s tem pa proračun Unije. Kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV bi morala veljati za huda kazniva dejanja, kadar zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic in izhajajo iz sistema goljufije, pri čemer se ta kazniva dejanja storijo na strukturiran način in z namenom pridobitve neupravičene prednosti prek skupnega sistema DDV, skupna škoda, povzročena s kaznivimi dejanji, pa znaša vsaj 10 000 000 EUR. Pojem „skupna škoda“ se nanaša na ocenjeno škodo, ki je posledica celotnega sistema goljufije in ki nastane tako finančnim interesom zadevnih držav članic kot Uniji, brez obresti in kazni. Ta direktiva naj bi prispevala k prizadevanjem za boj proti tovrstnim kriminalnim pojavom.

- (5) Pri izvrševanju proračuna Unije na podlagi deljenega ali posrednega upravljanja lahko Komisija naloge izvrševanja proračuna prenese na države članice ali pa jih poveri organom, uradom ali agencijam, ustanovljenim na podlagi Pogodb, oziroma drugim subjektom ali osebam. V primeru deljenega ali posrednega upravljanja bi morali biti finančni interesi Unije deležni enake ravni zaščite kot pri neposrednem upravljanju s strani Komisije.
- (6) V tej direktivi so odhodki, povezani z javnim naročanjem, vsi odhodki, ki zadevajo javna naročila, kot so določena v členu 101(1) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (7) Za pranje denarja, ki zadeva premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki jih zajema ta direktiva, se v celoti uporablja pravo Unije s področja pranja denarja. S sklicevanjem na navedeno pravo bi morali zagotoviti, da sankcije, ki jih uvaja ta direktiva, veljajo za vse hujše primere kaznivih dejanj zoper finančne interese Unije.
- (8) Korupcija pomeni še posebej resno grožnjo finančnim interesom Unije in je v številnih primerih lahko povezana tudi z goljufivim ravnanjem. Ker je dolžnost vseh javnih uslužbencev, da so pri presojanju ali izvajanju diskrecijske pravice nepristranski, bi moralo biti v opredelitev korupcije – ne glede na pravo ali predpise, ki se uporabljajo v državi posameznega javnega uslužbenca ali v zadevni mednarodni organizaciji – zajeto tudi dajanje podkupnin z namenom vplivanja na presojo javnega uslužbenca ali na izvajanje njegove diskrecijske pravice ter jemanje takih podkupnin.
- (9) Na finančne interese Unije lahko negativno vplivajo nekatere vrste ravnanja javnega uslužbenca, ki mu je kot pristojnemu ali kot nadzorniku poverjeno upravljanje sredstev, pri čemer je cilj teh vrst ravnanja poneverba sredstev, v nasprotju s predvidenim namenom in so z njim oškodovani finančni interesi Unije. Zato je treba natančno opredeliti kazniva dejanja, ki zajemajo takšno ravnanje.
- (10) Glede kaznivih dejanj pasivne korupcije in poneverbe je treba vključiti takšno opredelitev javnih uslužbencev, ki bo zajemala vse zadevne uradnike, ne glede na to, ali imajo uradni položaj v Uniji, v državah članicah ali v tretjih državah. Zasebniki so vse bolj dejavno vključeni v upravljanje sredstev Unije. Da bi sredstva Unije ustrezno zaščitili pred korupcijo in poneverbo, mora opredelitev pojma „javni uslužbenec“ zajemati osebe, ki sicer nimajo uradnega položaja, a jim je bila na podoben način zaupana javna funkcija v zvezi s sredstvi Unije in to funkcijo opravljajo, na primer pogodbeni izvajalci, vključeni v upravljanje takšnih sredstev.
- (11) Kar zadeva kazniva dejanja, določena v tej direktivi, se mora koncept namena nanašati na vse elemente, ki tvorijo navedena kazniva dejanja. Naklepna narava dejanja ali opustitve dejanja se lahko ugotovi na podlagi objektivnih stvarnih okoliščin. Kazniva dejanja, pri katerih ni potreben naklep, niso zajeta v tej direktivi.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

- (12) Ta direktiva v primerih, ko se po nacionalnem pravu naklep domneva, državam članicam ne nalaga, da za storitev kaznivih dejanj, ki niso huda kazniva dejanja, predpišejo sankcijo zapora.
- (13) Nekatera kazniva dejanja zoper finančne interese Unije so v praksi pogosto tesno povezana s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v členu 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske Unije (PDEU) in v zakonodajnih aktih Unije, sprejetih na podlagi navedene določbe. Zato bi bilo treba pri oblikovanju določb te direktive zagotoviti usklajenost med navedenimi zakonodajnimi akti in to direktivo.
- (14) Kolikor so finančni interesi Unije lahko oškodovani ali ogroženi zaradi ravnanja, ki ga je mogoče pripisati pravnim osebam, bi morale biti pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, ki so opredeljena v tej direktivi in ki so storjena v njihovem imenu.
- (15) Da bi po vsej Uniji zagotovili enakovredno zaščito finančnih interesov Unije z ukrepi, ki bi morali delovati odvračilno, bi države članice morale določiti seznam in razpon sankcij za storitev kaznivih dejanj, opredeljenih v tej direktivi. Razpon sankcij ne bi smel presegati tistega, kar je sorazmerno za kazniva dejanja.
- (16) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice za kazniva dejanja, ki škodujejo finančnim interesom Unije, sprejmejo ali ohranijo tudi strožja pravila.
- (17) Ta direktiva ne vpliva na pravilno in učinkovito uporabo disciplinskih ukrepov ali sankcij, ki niso kazenske sankcije. Sankcije, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskimi sankcijami in ki so bile zadevni osebi izrečene za isto ravnanje, se lahko upoštevajo pri izrekanju sankcij tej osebi za kaznivo dejanje, opredeljeno v tej direktivi. Glede drugih sankcij bi bilo treba v celoti spoštovati načelo prepovedi ponovnega sojenja ali kaznovanja za isto kaznivo dejanje (*ne bis in idem*). Ta direktiva ne določa kaznivosti ravnanja, za katero niso predpisane tudi disciplinske sankcije ali drugi ukrepi v zvezi s kršitvijo uradnih dolžnosti, kadar se take disciplinske sankcije ali drugi ukrepi lahko uporabijo za zadevne osebe.
- (18) V okviru sankcij za fizične osebe bi morala biti v nekaterih primerih najvišja predpisana sankcija najmanj štiri leta zapora. To bi moralo zajemati vsaj primere, pri katerih je povzročena znatna škoda ali pridobljena znatna korist, pri čemer bi morala škoda ali korist šteti za znatno, če presega 100 000 EUR. Kadar pravo države članice ne določa izrecnega praga za znatno škodo ali znatno korist, ki bi bil podlaga za najvišjo predpisano sankcijo, bi morala država članica zagotoviti, da njena sodišča pri določanju sankcij za kazniva dejanja goljufije in druga kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije, upoštevajo višino škode ali koristi. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da bi določale druge elemente, na podlagi katerih lahko kaznivo dejanje velja za hudo kaznivo dejanje, na primer kadar je škoda ali prednost potencialna, vendar zelo velika. Vendar pa bi za kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV prag, nad katerim bi morala škoda ali korist šteti za znatno, v skladu s to direktivo moral znašati 10 000 000 EUR. Uvedba minimalnih ravni najvišjih predpisanih sankcij zapora je nujna za zagotovitev enakovredne zaščite finančnih interesov Unije po vsej Uniji. Sankcije naj bi imele močan odvračilni učinek na potencialne storilce, z učinkom po vsej Uniji.
- (19) Države članice bi morale zagotoviti, da dejstvo, da kaznivo dejanje stori hudodelska združba, kot je opredeljena v Okvirnem sklepu Sveta 2008/841/PNZ⁽¹⁾, šteje za obteževalno okoliščino v skladu z veljavnimi pravili, določenimi v njihovih pravnih sistemih. Zagotoviti bi morale, da imajo sodniki možnost, da to obteževalno okoliščino upoštevajo pri izrekanju sankcij storilcem kaznivih dejanj, čeprav sodniki niso zavezani upoštevati te obteževalne okoliščine pri izrekanju sankcije. Države članice niso zavezane določiti te obteževalne okoliščine, če so kazniva dejanja, kot so opredeljena v Okvirnem sklepu 2008/841/PNZ, v nacionalnem pravu opredeljena kot ločena kazniva dejanja, ki lahko privedejo do strožjih sankcij.
- (20) Predvsem glede na mobilnost storilcev in premoženjskih koristi, ki izvirajo iz protipravnih ravnanj v škodo finančnih interesov Unije, ter zaradi zapletenih čezmejnih preiskav, ki so posledica tega, bi se morala vsaka država članica izreči za pristojno, da bi lahko ukrepala proti tem ravnanjem. Vsaka država članica bi morala zagotoviti, da v njeno pristojnost spadajo kazniva dejanja, ki so storjena z uporabo informacijskih in komunikacijskih tehnologij z dostopom z njenega ozemlja.

(¹) Okvirni Sklep Sveta 2008/841/PNZ z dne 24. oktobra 2008 o boju proti organiziranemu kriminalu (UL L 300, 11.11.2008, str. 42).

- (21) Glede na možnost, da je za čezmejna kazniva dejanja, ki spadajo v področje uporabe te direktive, pristojnih več sodišč, bi morale države članice zagotoviti, da se pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive v celoti spoštuje načelo *ne bis in idem*.
- (22) Države članice bi morale določiti pravila o zastaralnih rokih, ki so potrebna, da lahko ukrepajo zoper protipravna ravnanja v škodo finančnih interesov Unije. Pri kaznivih dejanjih, ki se kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, bi moral biti zastaralni rok najmanj pet let od storitve kaznivega dejanja. To ne bi smelo posegati v države članice, ki nimajo zastaralnih rokov za preiskavo, kazenski pregon in izvrševanje kazni.
- (23) Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah ter druga pravila na podlagi prava Unije, zlasti Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, je treba sprejeti ustrezne določbe za sodelovanje, da se zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem, opredeljenim v tej direktivi, ki škodijo finančnim interesom Unije, vključno z izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo ter tehnično in operativno pomočjo Komisije pristojnim nacionalnim organom, ki jo morebiti potrebujejo zaradi lažjega usklajevanja svojih preiskav. Takšna pomoč ne bi smela pomeniti, da Komisija lahko sodeluje v postopkih preiskav ali kazenskega pregona, ki jih v zvezi s posameznimi kazenskimi zadevami izvajajo nacionalni organi. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, bi morali Evropskemu uradu za boj proti goljufijam (OLAF) in drugim pristojnim organom razkriti vsa dejstva, ki bi jih na podlagi te direktive lahko opredelili kot kazniva dejanja, države članice pa bi morale zagotoviti, da v skladu s členom 8 Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 enako storijo tudi nacionalni revizijski organi v smislu člena 59 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.
- (24) Komisija bi Evropskemu parlamentu in Svetu morala poročati o ukrepih, ki jih države članice sprejmejo za uskladitev s to direktivo. Poročilu so lahko po potrebi priloženi predlogi, da se upoštevajo morebitni premiki, zlasti glede financiranja proračuna Unije.
- (25) Ta direktiva bi morala za države članice, za katere je zavezujoča, nadomestiti Konvencijo.
- (26) Pri uporabi točke (d) člena 3(4) Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ bi bilo treba sklicevanje na težje goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 1(1) in členu 2(1) Konvencije, razumeti kot goljufije, ki škodijo finančnim interesom Unije, kot so opredeljene v členu 3 in členu 7(3) te direktive ali, kar zadeva kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV, kot so opredeljena v členu 2(2) te direktive.
- (27) Pravilno izvajanje te direktive v državah članicah vključuje obdelavo osebnih podatkov s strani pristojnih nacionalnih organov ter izmenjavo teh podatkov med državami članicami na eni strani in pristojnimi organi Unije na drugi strani. Obdelava osebnih podatkov na nacionalni ravni med pristojnimi nacionalnimi organi bi morala biti urejena s pravnim redom Unije. Izmenjava osebnih podatkov med državami članicami bi morala potekati v skladu z Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾. Institucije, organi, uradi in agencije Unije bi morali pri obdelavi osebnih podatkov uporabljati Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ ali, kadar je potrebno, druge pravne akte Unije, ki urejajo obdelavo osebnih podatkov s strani teh organov, uradov in agencij, kakor tudi veljavna pravila glede zaupnosti sodnih preiskav.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

⁽²⁾ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73).

⁽³⁾ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁽⁴⁾ Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

- (28) Odvračilni učinek, ki naj bi bil dosežen z uporabo kazensko-pravnih sankcij, terja v zvezi s temeljnimi pravicami posebno previdnost. Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina), predvsem pravico do svobode in varnosti, varstvo osebnih podatkov, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in poštenega sojenja, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, pa tudi načelo *ne bis in idem*. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel in jo je treba temu ustrezno izvajati.
- (29) Države članice bi morale sprejeti potrebne ukrepe, s katerimi bi brez poseganja v zadevna sektorska pravila Unije o finančnih popravkih in izterjavi nepravilno porabljenih zneskov zagotovile takojšnjo izterjavo takšnih zneskov in njihov prenos v proračun Unije.
- (30) Upravni ukrepi in kazni imajo pomembno vlogo pri zaščiti finančnih interesov Unije. Ta direktiva držav članic ne izvzema iz obveznosti uporabe in izvajanja upravnih ukrepov in kazni Unije v smislu členov 4 in 5 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95.
- (31) Ta direktiva bi morala države članice obvezati, da v svojem nacionalnem pravu predpišejo kazenske sankcije za goljufije in goljufijam sorodna kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije in za katera se uporablja ta direktiva. Ta direktiva ne bi smela ustvarjati obveznosti v zvezi z uporabo takšnih sankcij ali kakršnega koli drugega razpoložljivega sistema preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja kaznivih dejanj v posameznih primerih. Načeloma lahko države članice na področju, ki ga ureja ta direktiva, še naprej vzporedno uporabljajo upravne ukrepe in kazni. Države članice pa bi morale pri uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive zagotoviti, da se z izrekanjem kazenskih sankcij za kazniva dejanja v skladu s to direktivo ter upravnih ukrepov in kazni ne krši Listina.
- (32) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pristojnost držav članic, da po lastni presoji strukturirajo in organizirajo svoje davčne uprave, zato da zagotovijo pravilno določanje, odmero in pobiranje davka na dodano vrednost ter učinkovito uporabo prava o DDV.
- (33) Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe o odvzemu imunitet, ki jih vsebujejo PDEU, Protokol št. 3 o Statutu Sodišča Evropske unije in Protokol št. 7 o privilegijih in imunitetah Evropske unije, ki sta priložena PDEU in Pogodbi o Evropski uniji (PEU), ter besedila za njihovo izvajanje, ali podobne določbe nacionalnega prava. Pri prenosu te direktive v nacionalno pravo ter uporabi nacionalnega prava za prenos te direktive so ti privilegiji in imunitete, vključno s spoštovanjem svobode mandata članov, v celoti upoštevani.
- (34) Ta direktiva ne posega v splošna pravila in načela nacionalnega kazenskega prava o izrekanju in izvrševanju kazenskih sankcij v skladu z dejanskimi okoliščinami vsakega posameznega primera.
- (35) Ker cilja te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (36) V skladu s členom 3 in členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (37) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja.
- (38) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.

(39) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim računskim sodiščem, ki je podalo mnenje ⁽¹⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, OPREDELITEV POJMOV IN PODROČJE UPORABE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila za opredelitev kaznivih dejanj in sankcij na področju boja proti goljufijam in drugim protipravnim ravnanjem, ki škodijo finančnim interesom Unije, z namenom prispevati k močnejši zaščiti pred kaznivimi dejanji, ki škodijo tem finančnim interesom, v skladu s pravnim redom Unije na tem področju.

Člen 2

Opredelitev pojmov in področje uporabe

1. V tej direktivi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:
  - (a) „finančni interesi Unije“ pomeni vse prihodke, odhodke in sredstva, zajete, pridobljene ali dolgovane v okviru:
    - (i) proračuna Unije;
    - (ii) proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih na podlagi Pogodb, ali proračunov, ki jih te institucije, organi, uradi in agencije neposredno ali posredno upravljajo in spremljajo.
  - (b) „pravna oseba“ pomeni subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, in mednarodnih javnih organizacij.
2. Kar zadeva prihodke od lastnih sredstev iz naslova DDV, se ta direktiva uporablja le v primeru hudih kaznivih dejanj zoper skupni sistem DDV. V tej direktivi veljajo kazniva dejanja zoper skupni sistem DDV za huda kazniva dejanja, kadar naklepna dejanja ali opustitve dejanj, opredeljeni v točki (d) člena 3(2), zadevajo ozemlje dveh ali več držav članic Unije in skupna škoda znaša vsaj 10 000 000 EUR.
3. Ta direktiva ne vpliva na strukturo in delovanje davčnih uprav držav članic.

NASLOV II

KAZNIVA DEJANJA NA PODROČJU GOLJUFIJ, KI ŠKODIJO FINANČNIM INTERESOM UNIJE

Člen 3

Goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije, opredeljena kot kaznivo dejanje, če je storjena naklepno.
2. V tej direktivi „goljufija, ki škodi finančnim interesom Unije“ pomeni:
  - (a) glede odhodkov, ki niso povezani z javnim naročanjem, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
    - (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico poneverbo ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;
    - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom, ali
    - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena;

⁽¹⁾ UL C 383, 12.12.2012, str. 1.

- (b) glede odhodkov, povezanih z javnim naročanjem, vsaj takrat, ko je dejanje storjeno ali opuščeno, da bi storilec ali druga oseba pridobila protipravno premoženjsko korist in s tem škodovala finančnim interesom Unije, vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, kar ima za posledico poneverbo ali nezakonito zadrževanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;
  - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom, ali
  - (iii) uporabo takšnih sredstev za namene, ki so drugačni od namenov, za katere so bila sredstva prvotno odobrena, pri čemer to škodi finančnim interesom Unije;
- (c) glede prihodkov, ki niso prihodki od lastnih sredstev iz naslova DDV iz točke (d), vsako dejanje ali opustitev dejanja v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, ki ima za posledico nezakonito zmanjšanje sredstev iz proračuna Unije ali proračunov, ki jih upravlja Unija ali se upravljajo v njenem imenu;
  - (ii) nerazkritjem informacij ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom ali
  - (iii) zlorabo zakonito pridobljene koristi, z enakim učinkom;
- (d) glede prihodkov od lastnih sredstev iz naslova DDV vsako dejanje ali opustitev dejanja v okviru čezmejnih sistemov goljufij v zvezi z:
- (i) uporabo ali predložitvijo lažnih, nepravilnih ali nepopolnih izjav ali dokumentov, povezanih z DDV, kar ima za posledico zmanjšanje sredstev v proračunu Unije;
  - (ii) nerazkritjem informacij, povezanih z DDV, ob kršitvi specifične obveznosti, z enakim učinkom ali
  - (iii) predložitvijo pravih izjav, povezanih z DDV, z namenom goljufivega prikrivanja neplačevanja ali neupravičene pridobitve pravice do vračila DDV.

Člen 4

Druga kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je pranje denarja, kot je opisano v členu 1(3) Direktive (EU) 2015/849, ki zadeva premoženje, pridobljeno s kaznivimi dejanji, ki so zajeta v tej direktivi, opredeljeno kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da sta pasivna in aktivna korupcija, če sta storjeni namerno, opredeljeni kot kaznivi dejanji.
  - (a) V tej direktivi „pasivna korupcija“ pomeni dejanje javnega uslužbenca, ki neposredno ali prek posrednika zahteva ali sprejme kakršno koli korist zase ali za tretjo osebo ali sprejme obljubo take koristi, v zameno za opravo dejanja ali opustitev dejanja v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvajanje svojih nalog na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.
  - (b) V tej direktivi „aktivna korupcija“ pomeni dejanje katere koli osebe, ki javnemu uslužbencu neposredno ali prek posrednika obljubi, ponudi ali da kakršno koli korist, in sicer za tega uslužbenca ali za tretjo osebo, v zameno za opravo dejanja ali opustitev dejanja v skladu s svojo delovno obveznostjo ali izvajanje svojih nalog na način, ki škoduje ali bi lahko škodoval finančnim interesom Unije.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je poneverba, če je storjena naklepno, opredeljena kot kaznivo dejanje.

V tej direktivi „poneverba“ pomeni dejanje javnega uslužbenca, ki mu je neposredno ali posredno poverjeno upravljanje sredstev, s katerim zadevni uslužbenec ta sredstva nameni ali izplača oziroma si jih prilasti ali jih uporabi v nasprotju s predvidenim namenom, s čimer škodi finančnim interesom Unije.

4. V tej direktivi „javni uslužbenec“ pomeni:
- (a) uradnik Unije ali nacionalni uradnik, vključno z nacionalnimi uradniki druge države članice in nacionalnimi uradniki tretje države;
- (i) „uradnik Unije“ pomeni osebo, ki:
- je uradnik ali drug pogodbeno zaposleni uslužbenec Unije v smislu Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropske unije, določenih v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESP) št. 259/68 ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: Kadrovski predpisi), ali
  - jo država članica ali pa javni ali zasebni organ napoti v Unijo in ki opravlja naloge, enakovredne tistim, ki jih opravljajo uradniki ali drugi uslužbenci Unije.
- Brez poseganja v določbe o privilegijih in imunitetah iz protokolov št. 3 in št. 7, so člani institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, ter osebje takšnih organov izenačeni z uradniki Unije, če se zanje ne uporabljajo Kadrovski predpisi;
- (ii) „nacionalni uradnik“ se razume v smislu pojma „uradnik“ ali „javni uslužbenec“, kot je opredeljen v nacionalnem pravu države članice ali tretje države, kjer ta uradnik ali uslužbenec opravlja svoje naloge.
- Vendar pri postopkih, v katerih je udeležen uradnik države članice ali nacionalni uradnik iz tretje države in ki jih sproži druga država članica, slednja ni dolžna uporabljati opredelitve pojma „nacionalni uradnik“, razen če je opredelitev združljiva z njenim nacionalnim pravom.
- Izraz „nacionalni uradnik“ vključuje vse osebe z izvršilno, upravno ali sodniško funkcijo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Vsaka oseba, ki opravlja zakonodajno funkcijo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, je izenačena z nacionalnim uradnikom;
- (b) vsako drugo osebo, ki ji je v državah članicah ali tretjih državah zaupana javna funkcija upravljanja finančnih interesov Unije ali sprejemanja odločitev v zvezi s temi interesi in ki to funkcijo opravlja.

NASLOV III

SPLOŠNE DOLOČBE V ZVEZI Z GOLJUFIJAMI IN DRUGIMI KAZNIVIMI DEJANJI, KI ŠKODIJO FINANČNIM INTERESOM UNIJE

Člen 5

Napeljevanje, pomoč in poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se napeljevanje h kaznivim dejanjem iz členov 3 in 4 oziroma pomoč pri storitvi teh dejanj kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se poskus storitve katerega koli kaznivega dejanja iz člena 3 in člena 4(3) kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne za kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, ki jih v njihovo korist stori katera koli oseba, ki deluje bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe in ki ima v pravni osebi vodilni položaj, in sicer na podlagi:
  - (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
  - (b) pooblastila za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
  - (c) pooblastila za opravljanje nadzora v pravni osebi.

⁽¹⁾ UL L 56, 4.3.1968, str. 1.

2. Države članice obenem sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so pravne osebe lahko spoznane za odgovorne, kadar oseba iz odstavka 1 tega člena ni opravila nadzora ali kontrole, kar je omogočilo, da je v korist navedene pravne osebe njej podrejena oseba storila katero koli kaznivo dejanje iz členov 3, 4 ali 5.

3. Kazenska odgovornost pravnih oseb na podlagi odstavkov 1 in 2 tega člena ne izključuje možnosti kazenskih postopkov zoper fizične osebe, ki so storile kazniva dejanja iz členov 3 in 4 ali ki so kazensko odgovorne na podlagi člena 5.

Člen 7

Sankcije v zvezi s fizičnimi osebami

1. Države članice v zvezi s fizičnimi osebami zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5 kaznujejo z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z zaporom kot najvišjo predpisano sankcijo.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz členov 3 in 4 kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, če je s temi kaznivimi dejanji povzročena znatna škoda ali znatna korist.

Škoda ali korist, ki je povzročena s kaznivimi dejanji iz točk (a), (b) in (c) člena 3(2) ter iz člena 4, šteje za znatno, če škoda ali korist presega vrednost 100 000 EUR.

Škoda ali korist, ki je povzročena s kaznivimi dejanji iz točke (d) člena 3(2), ob upoštevanju pogojev iz člena 2(2) vselej šteje za znatno.

Države članice lahko najvišjo sankcijo najmanj štirih let zapora predpišejo tudi v drugih resnih okoliščinah, opredeljenih v nacionalnem pravu.

4. Kadar je pri kaznivem dejanju iz točk (a), (b) ali (c) člena 3(2) ali iz člena 4 vrednost škode manjša od 10 000 EUR in vrednost koristi manjša od 10 000 EUR, države članice lahko predpišejo tudi nekazenske sankcije.

5. Odstavek 1 ne posega v izvrševanje disciplinskih pooblastil s strani pristojnih organov zoper javne uslužbenke.

Člen 8

Obteževalna okoliščina

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se šteje za obteževalno okoliščino, če je kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5 storjeno v okviru hudodelske združbe v smislu Okvirnega sklepa 2008/841/PNZ.

Člen 9

Sankcije v zvezi s pravnimi osebami

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se pravna oseba, spoznana za odgovorno na podlagi člena 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo kazenske ali nekazenske denarne kazni, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do javnih ugodnosti ali pomoči;
- (b) začasna ali stalna prepoved sodelovanja v postopkih javnega naročanja;
- (c) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;

- (d) uvedba sodnega nadzora;
- (e) prenehanje pravne osebe na podlagi sodne odločbe;
- (f) začasno ali trajno zaprtje poslovnih subjektov, ki so bili uporabljeni za storitev kaznivega dejanja.

Člen 10

Začasno zavarovanje in odvzem

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi omogočijo začasno zavarovanje in odvzem predmetov, uporabljenih za kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, ter odvzem premoženjske koristi, pridobljene s temi kaznivimi dejanji. Države članice, za katere je zavezujoča Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, to storijo v skladu z navedeno direktivo.

Člen 11

Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če:

- (a) je bilo kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju;
- (b) je storilec kaznivega dejanja njen državljan.

2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi vzpostavi svojo pristojnost glede kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, če za storilca ob storitvi kaznivega dejanja veljajo Kadrovske predpisi. Vsaka država članica lahko opusti uporabo pravil o pristojnosti, določenih v tem odstavku, ali pa jih lahko uporabi le v posebnih primerih ali pod posebnimi pogoji ter o tem obvesti Komisijo.

3. Država članica obvesti Komisijo, kadar se odloči razširiti svojo pristojnost na kazniva dejanja iz členov 3, 4 in 5, storjena zunaj njenega ozemlja, v vseh naslednjih primerih:

- (a) storilec je oseba z običajnim prebivališčem na njenem ozemlju;
- (b) kaznivo dejanje je storjeno v korist pravne osebe s sedežem na njenem ozemlju, ali
- (c) storilec je njen uradnik, ki deluje v okviru svoje uradne dolžnosti.

4. V primerih iz točke (b) odstavka 1 države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da izvajanje njihove pristojnosti ni pogojeno s tem, da se pregon lahko začne le na podlagi prijave žrtve v kraju, v katerem je bilo kaznivo dejanje storjeno, ali ovadbe s strani države, v kateri je bilo to dejanje storjeno.

Člen 12

Zastaralni roki za kazniva dejanja, ki škodijo finančnim interesom Unije

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi določijo zastaralni rok, v katerem je v zvezi s kaznivimi dejanji iz členov 3, 4 in 5 po njihovi storitvi na voljo dovolj časa za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe, da se navedena kazniva dejanja učinkovito obravnavajo.

2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da je po storitvi kaznivih dejanj iz členov 3, 4 in 5, ki se kaznujejo z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora, na voljo vsaj pet let za preiskavo, kazenski pregon, sojenje in sprejetje sodne odločbe.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko države članice določijo zastaralni rok, ki je krajši od petih let, a ne manj kot tri leta, če se zastaranje v primeru posameznih dejanj lahko pretrga ali začasno preneha teči.

⁽¹⁾ Direktiva 2014/42/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o začasnem zavarovanju in odvzemu predmetov, ki so bili uporabljeni za kazniva dejanja, in premoženjske koristi, pridobljene s kaznivimi dejanjem, v Evropski uniji (UL L 127, 29.4.2014, str. 39).

4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo izvršitev:

(a) sankcije več kot enega leta zapora ali pa

(b) sankcije zapora v primeru kaznivega dejanja, ki se kaznuje z najvišjo predpisano sankcijo najmanj štirih let zapora,

na podlagi pravnomočne obsodbe za kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5 najmanj pet let od datuma pravnomočne sodbe. To obdobje lahko zajema večkratno podaljšanje zastaralnega roka zaradi pretrganja ali začasnega prenehanja teka zastaranja.

Člen 13

Izterjava

Ta direktiva ne posega v izterjavo:

(1) neupravičeno izplačanih zneskov v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz točke (a), (b) ali (c) člena 3(2) ali iz člena 4 ali 5, na ravni Unije;

(2) neplačanega DDV v zvezi s storitvijo kaznivih dejanj iz točke (d) člena 3(2) ali iz člena 4 ali 5, na nacionalni ravni.

Člen 14

Povezava z drugimi pravnimi akti Unije, ki se uporabljajo

Uporaba upravnih ukrepov, kazni in glob, kot so določeni v pravu Unije, zlasti tistih v smislu členov 4 in 5 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95, ali v nacionalnem pravu, sprejetem v skladu s posebno obveznostjo po pravu Unije, ne posega v to direktivo. Države članice zagotovijo, da kazenski postopki, uvedeni na podlagi nacionalnih predpisov za izvajanje te direktive, ne vplivajo neugodno na pravilno in učinkovito uporabo upravnih ukrepov, kazni in glob, ki jih ni mogoče enačiti s kazenskim postopkom in ki so določeni v pravu Unije ali nacionalnih izvedbenih predpisih.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Sodelovanje med državami članicami in Komisijo (OLAF) in drugimi institucijami, organi, uradi ali agencijami Unije

1. Brez poseganja v pravila o čezmejnem sodelovanju in medsebojni pravni pomoči v kazenskih zadevah države članice, Eurojust, Evropsko javno tožilstvo in Komisija v okviru svojih pristojnosti sodelujejo med seboj v boju proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in, kadar je ustrezno, Eurojust v ta namen zagotovita tehnično in operativno pomoč, ki jo pristojni nacionalni organi potrebujejo za lažje usklajevanje svojih preiskav.

2. Pristojni organi v državah članicah lahko v okviru svojih pristojnosti izmenjujejo informacije s Komisijo, da se lažje ugotovijo dejstva in zagotovi učinkovito ukrepanje proti kaznivim dejanjem iz členov 3, 4 in 5. Komisija in pristojni nacionalni organi v vsakem posameznem primeru upoštevajo zahteve po zaupnosti in pravila o varstvu podatkov. Brez poseganja v nacionalno pravo o dostopu do informacij lahko država članica v ta namen pri zagotavljanju informacij Komisiji določi posebne pogoje za uporabo informacij s strani Komisije ali druge države članice, ki se ji navedene informacije posredujejo.

3. Računsko sodišče in revizorji, pristojni za revizije proračunov institucij, organov, uradov in agencij Unije, ustanovljenih v skladu s Pogodbama, in proračunov, ki jih upravljajo in revidirajo institucije, OLAF in drugim pristojnim organom razkrijejo vsakršno dejstvo, ki ga odkrijejo pri opravljanju svojih nalog in ki bi ga lahko opredelili kot kaznivo dejanje iz člena 3, 4 ali 5. Države članice zagotovijo, da enako storijo tudi nacionalni revizijski organi.

Člen 16

Nadomestitev Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti

Konvencija o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti z dne 26. julija 1995 ter njeni protokoli z dne 27. septembra 1996, 29. novembra 1996 in 19. junija 1997 se za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, nadomestijo s to direktivo, z učinkom od 6. julija 2019.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Konvencijo štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 17

Prenos

1. Države članice najpozneje do 6. julija 2019 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov. Države članice te predpise uporabljajo od 6. julija 2019.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Države članice vključijo tudi določbo, da se za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, sklicevanja na Konvencijo, ki jo nadomešča ta direktiva, v obstoječih zakonih in drugih predpisih štejejo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih določb predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 18

Poročanje in ocena

1. Komisija do 6. julija 2021 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kakšnem obsegu so države članice sprejele ukrepe, potrebne za uskladitev s to direktivo.

2. Brez poseganja v obveznosti poročanja, določene v drugih pravnih aktih Unije, države članice Komisiji vsako leto posredujejo naslednje statistične podatke o kaznivih dejanjih iz členov 3, 4 in 5, če so ti na voljo na centralni ravni v zadevni državi članici:

(a) število začetih kazenskih postopkov, število opuščenih kazenskih postopkov, število postopkov, ki so se končali z oprostitvijo, število postopkov, ki so privedli do obsodbe, in število postopkov, ki še potekajo;

(b) izterjane zneske po koncu kazenskega postopka in ocenjeno škodo.

3. Komisija do 6. julija 2024 ter ob upoštevanju poročila, predloženega na podlagi odstavka 1, in statistike držav članic, predložene na podlagi odstavka 2, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, kako nacionalno pravo za prenos te direktive učinkuje na preprečevanje goljufij, ki škodijo finančnim interesom Unije.

4. Komisija do 6. julija 2022 ter na podlagi statistike, ki so jo posredovale države članice na podlagi odstavka 2, Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, potem ko ob upoštevanju splošnega cilja – okrepiti zaščito finančnih interesov Unije – oceni, ali

(a) je prag iz člena 2(2) ustrezen,

(b) so določbe glede zastaralnih rokov iz člena 12 dovolj učinkovite in

(c) ta direktiva učinkovito obravnava primere goljufije pri javnem naročanju.

5. Poročilom iz odstavkov 3 in 4 se po potrebi priloži zakonodajni predlog, ki lahko vključuje posebno določbo o goljufijah pri javnem naročanju.

---

*Člen 19***Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

*Člen 20***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 5. julija 2017

Za Evropski parlament

Predsednik

A. TAJANI

Za Svet

Predsednik

M. MAASIKAS

POPRAVKI**Popravek Uredbe (EU) 2017/1128 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017
o čezmejni prenosljivosti storitev spletnih vsebin na notranjem trgu**

(Uradni list Evropske unije L 168 z dne 30. junija 2017)

Stran 11, člen 9(2):

besedilo: „... do 21. maja 2018 ...“

se glasi: „... do 2. junija 2018 ...“;

stran 11, člen 10:

besedilo: „... do 21. marca 2021 ...“

se glasi: „... do 2. aprila 2021 ...“;

stran 11, člen 11(2):

besedilo: „Uporablja se od 20. marca 2018.“

se glasi: „Uporablja se od 1. aprila 2018.“

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL